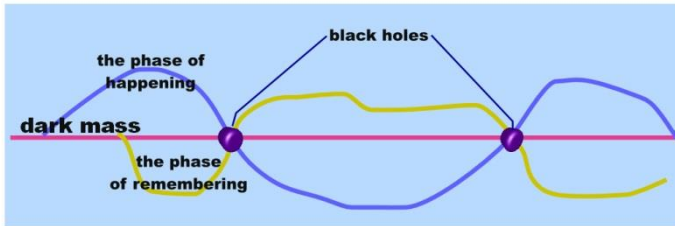

Ging Studio Solothurn

Dragoljub M. V. P.

Kako je nastao Kosmos

doradjeno izdanje

1

Izdavač
DRAGOLJUB
CH, Solothurn
16. Avgust 2024.

ISBN 978-3-9525742-8-7

2

Kako je nastao Kosmos
ISBN 978-3-9525742-8-7
©: Dragoljub M. V. P.
Der Serbe, diplomierter Vater,
Schriftsteller und Musiker
CH, 4500 Solothurn
Postfach 608
www.iging-studio.ch
www.flyingjoymaker.com
Internet; @serb001

01. April 2024. – početak
CH, 4500 Solothurn

3

Sadržaj:

	Strana
00: Pre bilo čega drugog da vam kažem ovo:	05
___: a, Kosmos, čovek, Yoga, religija i Bog:	07
01. deo: Kosmos je realnost.	09
02: Zuallererst – das Universum	11
03: Analyse des Kosmos	13
04: Naslov ove sveske nije pitanje	15
05: Treći konstitutivni element Univerzuma	19
06: Tamna masa kao platforma, snaga i sirovina	23
07: Odnos uma i materije	27
___: a, Univerzum und Muzika	30
08: Gravitacija kao efekat magnetizma po sferama	37
09: O radnjama i proizvodima mozga	51
___: a, Transcendencija	53
___: b, Veštačka inteligencija: AI i AGI	56
___: c, Binegativni sud u logici	59
10: Porcija energije s identitetom	67
11: Da bi ljudi živeli stotinama godina	69
12: Milijardi zvezda znači milijardi civilizacija	72
13: Hijerarhija „duša“ upokojenih Zemljana	74

*

4

00: Pre bilo čega drugog da vam kažem ovo:

Sve tonove tonskog muzičkog sistema koje čuje ljudsko uvo, (9 x 12 = 108), mogu odsvirati samo velike orgulje.

Ovo znači: 9 dijatonskih lestvica od po 7 tonova = 9 x 12 enharmonijskih (108).

U Yogi se neke mentalne vežbe rade sa brojanicama od 108 zrna. (ili od 54, 27, 13),

Na sedam (7) perioda Mendeljejevog periodičnog sistema stabilnih hemijskih elemenata ima 108 elementa.

Brom (Br, sa rednim brojem 35) ne uvažavam u ovim uporedjivanjima jer ga nema slobodnog u prirodi, nego je uvek u nekim jedinjenjima.

5

Muzičko-harmonijski sklopovi (akordi) su opšteprihvaćeni gradnjom akorada na C dur lestvici; tzv. jonskoj.

Ja tonove u njoj imenujem polazeći od paralelne „a mol“ lestvicu (eolske): a,b,c,d,e,f,g,a.

(po američko-engleskom sistemu u pop- i jazz-muzici.

Po mom shvatanju Stanja stvari takozvana C dur lestvica je za razumevanje Univerzuma i ljudi muzičkom harmonijom, a ostale lestvice (arapaske, indijske, kineske, ciganske, ... i koje sve pentatonske) su za doživljavanje Univerzuma melodijama. Spektar elektromagnetnih talasa ljudi dele takodje na sedam (7) osnovnih raspona,

1. radio,
2. mikro,
3. infrarot,
4. svetlo,
5. ultraviolet,
6. röntgen i

7. gama.

Na pojedinačnim frekvencijama raspona vidljivih frekvencija su paralelne nadgradnje istih kao i u muzici.

108 vibracija u muzici odgovara, srednjim vibracijama svih elektromagnetnih talasa: vidljivom svetu na Zemlji.
Svako ljudsko biće je jedan slog tih talasa; odnosno svako ljudsko biće je rođeno kao sklop od tri vibracije, kvintakorda.

1. Temeljni ton – stepen urođjene inteligencije.
2. Terca nad njim – pol bića.
3. Kvinta nad njim – libido.

Neki ljudi se u životu nadgrade u septakorde, retko ko u nonakord, a većina ostane zauvek kvintakordi.

Dakle:

6

Broj hemijskih elemenata Mendeljejevog sistema stabilnih:	108 (Brom, kao Br. 35) se u prirodi javlja samo u jedinjenjima.	Broj perioda Mendeljejevog sistema stabilnih elemenata:	7
Broj tonova u muzici koje ljudsko uvo može čuti:	108	Broj tonova u dijatonskim skalama muzike:	7
Yoga: Broj zrna na brojanici za mentalne vežbe:	108 (ili 54, 27, 13)	1. Yama, 2. Niyama, 3. Asana, 4. Pranayama, 5. Pratyahara, 6. Dharana, 7. Dhyana.	7
+ Tehnike za Samadhi → → → → → → → → → →			
Samadhi je savršeno jedinstvo; Nedvojnost. Puna svesnost čoveka u Bogu i Boga u čoveku.		Broj zona elektromagnetnih talasa, kako ih mi grubo delimo:	7
Nivoi delovanja mozga	4	vrste delovanja mozga	7

Kosmos, čovek, Yoga, religija i Bog:

Da ne biste pomislili da mistifikujem nastanak Kosmosa, objasniću vam svoj stav prema Yogi.

Yoga je skup tehnika za izbegavanje svetovnog stresa.

Osnovni ovozemaljski napor ljudskog bića treba da bude da stekne znanje o svrsi postojanja ljudske vrste, a to znači i sticanje znanja o poreklu i svrsi cele prirode. U središtu sticanja znanja svakog normalnog čoveka postane pitanje postojanja Boga. Znanje o Bogu se ne prenosi kroz jogu.

Yoga svojim tehnikama nudi beg od stvarnosti i samoobmanu da se čovek stopi sa Bogom u samadiju.

Može biti da je čovek pomiren sa Bogom u svom umu; na četvrtom nivou umnih aktivnosti. Ali kao što naš susret sa nekom osobom ili životinjom ne znači da poznamo tu osobu ili životinju, tako ne znači i susret sa Bogom, kroz Yoga tehnike, niti znači da smo u potpunosti pristupili Bogu usrdnim molitvama.

Vaš prijatelj je osoba koju ste prihvatili kao prijatelja, jer ga poznajete, jer vam se pokazao kao osoba u mnogim životnim situacijama. A ne da je vaš prijatelj osoba za koju verujete da je vaš prijatelj.

Znanje o Bogu se ne prenosi kroz Yogu ili religiju.

Samopouzdanje u razum, kakvo nudi Yoga sa svojim tehnikama, i vera, kakvu svaka religija očekuje ili zahteva od nas, nisu znanje o Bogu.

Samadhi je završni napor u Yogi da se postigne uverenjene o sopstvenoj ljudskoj moći, u ustvari postane nadmenost u odnosu na ljude koji nemaju vremena da se posvete ovoj samoobmani.

A religija je uteha pri pokušajima da pobegnute od ljudskog društva, koje se ponaša kao čopor ili krdo.

Potpuno razvijen ljudski mozak radi kao jedan radnik u jednoj radionici, na sedam nivoa rada; od prostog radnika do generalnog direktora koji svesno više ne radi u samadiju.

Radni nivo br. I

odrasle osobe:

1. Mozak na subjektivnom,
2. Mozak na objektivno i
3. Mozak na kontemplativnom.

deteta:

1. Mozak na spoljašnjem,
2. Mozak na subjektivno i afektivno

Radni nivo br. II

1. Svest o sebi kao ličnosti.
2. Posmatrač delatnika na prvom nivou.

Radni nivo br. III

Posmatrač posmatrača delatnika na prvom nivou

Radni nivo br. IV

Sedma aktivnost mozga je više njegova pasivnost, izvan sebe kao radionice. (samadhi)

Mozgu je moguće da radi na svih sedam nivoa samo ako je kvalifikovan za svaku od ovih sedam vrsta rada.

1. deo: Kosmos je realnost.

Plodova voda Kosmosa je bila Tamna masa (fluid četvrtog agregatnog stanja).

Seme zametka je bila Večna inteligencija kao Skup svih mogućnosti. Postoje, dakle, i nemogućnosti. A to su:

1. Da ni iz čega može nastati nešto,
2. Da se istoznačni magnetni polovi privuku,
3. Da Stanje stvari krene unazad i
4. Da prestane svako kretanje u Kosmosu.

9

Sve to zajedno jeste Apsolut kojeg ne znaju ni teolozi, ni filozofi. Astrofizičari i političari su svakako amnionska tečnost. Ovo gore pod brojem tri na listi znači sledeće: Ako bi se iznenada sve počelo kretati unazad, tj. da nešto što je ovog momenta posledica postane uzrok, onda bi, bukvalno, svako od nas išao u WC po „svoju“ porciju izmeta, primio to u svoja creva i otišao do kuhinjskog stola da u tanjir pljune, recimo, jabuku. Onda bi tu jabuku odneo na pijacu, dao ju poljoprivredniku-voćaru, uzeo za to novce, ... Voćar bi onda sve tog dana kupljene jabuke odneo do svog voćnjaka i povešao na drveća, ...

Iz grobova bismo iznosili sanduke i na kraju imali ljude koji bi živote završavali u utrobama svojih majki, ...

Tako bismo sve što nam sada dolazi kao posledice imali kao uzroke i – quit. Sve što bi nam sada izgledalo naopako, postalo bi Stanje stvari.

Suštinsko je sad u svemu da svi hemijsko-fizikalni procesi ove stvarnosti ne mogu krenuti ka primarnom Stanju stvari, jer iz kog pepela, ugljen-monoksida, i iz koje toplote bi opet nastala

koja izgorela količina benzina? Koja legura bi se kojom porcijom toplote razložila u elemente? ...

Suštinsko u svemu je onda i ovo: Univerzum nema interesa ni za kretanjem unapred, ni za kretanjem unazad. U Skupu svih mogućnosti je neplanirana ali i neizbežna težnja ka samosvesnosti sebe kao Apsolutnog. I u toj težnji ka samosvesnosti sebe kao Apsolutnog se Apsolutno ne zadržava na stanjima koja ga ne vode ka cilju; o kom, je l' te, Apsolutno na apsolutnom početku sebe Apsolutnog, ne zna ništa. Zbog toga je jedan film u kom priča nekog ili nečaga teče, sa naših pozicija gledano, „unazad“ – jedna kompletna glupost.

Ovom sveskom želim objasniti postojanje čoveka kao bića sa svrhom. To znači da objasnim zašto su ovako inteligentna bića morala nastati; da bi „odradjivala“ posao za Univerzum. Ili recite za Boga. Ili Bog za seba sama; kroz ispoljenje sebe u formi čoveka ili sličnog bića. Pošto taj posao neko ili nešto mora odradjevati – koja je plata za obavljanje tog posla. Dakle, ili će ljudi shvatiti svoj „zadatak“ ili će biti izbrisani kao i dinosaurusi što su bili izbrisani.

Jer Univerzum je stpljiv, ali ako neka vrsta ni za 400 miliona zemaljskih godina ne stekne ni kvalifikaciju za izvršenje zadatka onda se šansa daje drugoj vrsti.

Moja sledeća namera je da ljudima ovom sveskom objasnim da je odradjevanje posla za Univerzum povezano sa moralom. Zatim da objasnim kako da mojim projektom „Konfederacija Zemlja“ postanemo civilizacija, koja kao moralna opstaje i uzdiže se u vrstu iznad ove vrste; da bismo mogli „uzeti“ platu za „obavljeni“ posao Univerzumu. Ta plata je „na stolu“ – besmrtnost – od nas zavisi da li ćemo ju odraditi. I uzeti ili ne.

2. deo: Pre svega – Univerzum

Univerzum je skup svih mogućnosti. Čine ga tri konstitutivna elementa:

1. Ništa,
2. Skup svih ideja i
3. Skup svih materijalnih ispoljenja.

1. Ništa je bezgranična i besadržajna posuda.
2. Ideje su nestvorljivi i nepropadljivi fenomeni; dostupni samo umu. Egzistiraju nezavisno od toga da li postoji um koji ih može doseći.

3. Skup svih materijalnih ispoljenja je Kosmos.

Prema tome, Kosmos i Univerzum su dve stvari, a nisu jedno te isto. U Kosmosu je sve polarizovano; ili na „plus:minus“ ili na „muško:žensko“

1. Ništa je besadržajno pa otud u polno nedefinisano. Iz njega ne može nastati nešto ali u njemu može nastati sve.
2. Ideje su bespolne i relevantne samo svojim sadržajima.
3. U Kosmosu su minerali i gasovi polarizovani na pozitivne, negativne i neutralne, a živa bića na muška i ženska.

Prema tome Primarno, (Apsolutno, Univerzum, Bog) može biti polarizovano samo polarizovanim Kosmosom.

Kosmos, generalno ne može biti polarizovan ni polovima plus-minus, ni polovima muško-žensko, nego formama energije; konkretno desetom energijom (tj. porcijom energije sa identitetom (mišljenje, razmišljanje, zaključak, svenost, samosvest) nasuprot devet prostih energija:

1. privlačna,
2. kinetička,
3. toplotna,

4. elastična,
5. električna,
6. hemijska,
7. energija zračenja,
8. energija jezgra i
9. energija mase.

Ovo klasifikovanje formi energija od strane savremene fizike, je potpuno besmisleno, ali neću da objašnjavam na osnovi čega to tvrdim, jer bi mi trebalo pisanje za jedan roman. A to mi sada nije namera.

Recimo samo da je sve ovo, što imamo materijalno, jednostavnije nego što pričaju da jeste, a desetu formu energije nijedan udžbenik fizike ne pominje, pa nijedna filozofija ili metafizika, ili mistika. Tako da je meni postalo sasvim jasno da niko i ne zna kako i zašto u Univerzumu, pa onda u Kosmosu, teče. Dozvoljavam sebi da ovo izjavim. A vi tragajte i demantujte me. Na kraju ove sveske ćete se složiti samnom. Ne samo po ovoj tvrdnji, nego po svim tvrdnjama koje ću ovde, naizgled, drsko, bezobrazno, nadmeno, arogantno, mada samo samouvereno, izjaviti.

Univerzum je Skup svih mogućnosti. Čine ga, kako rekoh, tri konstitutivna elementa.

1. Ništa je večno i nepromenljivo.
2. Skup ideja je večan i nepromenljiv.
3. Kosmos je promenljiv i ograničen po pitanjima Stanja stvari u njemu (koje neki ljudi iz čisto praktičnih razloga nazivaju „vreme“) i po pitanjima pozicionih odnosa materijalnih stvari medjusobno; (koje neki ljudi iz čisto praktičnih razloga nazivaju „prostor“).

Kosmos, dakle, ima početak i kraj. Veliki prasak, Big Bang, Urknal, treba odbaciti i sve u Kosmosu razumeti kao „Veliko otvaranje“.

3. deo. Analiza Kosmosa

- a. Energija se ispoljava hemijskim elementima,
- b. pokazuje elektromagnetnim talasima i
- c. objašnjava muzičkom harmonijom.

a. kome se ispoljava?

Sebi u svojoj specifičnosti da se iz neizdiferencirane i sebe nesvesne dovede do samosvesti.

Iz hemijskih elemenata i jedinjenja nastane živo biće koje umom postane pozicija samosvesti Celog.

13

b. zašto elektromagnetnim talasima?

Da bi umno biće sebe upoznalo kao slog vibracija.

c. kako se objašnjava muzičkom harmonijom?

Paralelom između vibracija datih očima (elektromagnetnim talasima u spektru svetlosti) i vibracija datih ušima (muzičkim tonovima) umno biće se shvati kao:

1. prost akord

- prima, terca, kvinta; što znači:

a - intelektualni osnov žive jedinice,

b - pol jedinice i

c - libido jedinice;

ili kao:

2. kompleksniji akord

- prima, terca, kvinta, septima; što znači:

a - intelektualni osnov žive jedinice,

b - pol jedinice,

c - libido jedinke i
d - interes za tzv. metafiziku, filozofiju, muziku, ...

ili kao:

3. kompletan akord

- prima, terca, kvinta, septima, nona; što znači:

a - intelektualni osnov žive jedinke,

b - pol jedinke,

c - libido jedinke,

d - interes za tzv. Metafiziku i

e - predaja osobi suprotnog pola.

što u suštini predstavlja predaju Bogu, kojeg bez te predaje nikom i ničem ne postoji. A ionako je u sebičnima nema.

Muzičkom harmonijom se tako shvate progresivni i regresivni odnosi među umnim bićima, tj ljudima kao slogovima sposobnosti, karakteristika, shvatanja i svesnosti.

14

Po čijem planu i po kom redu sve ovo ovako?

Nema nikakvog i ničijeg plana da se sve ovo i ovako dešava, Prosto – Univerzum večan, a Kosmos živi kao i biljka: seme koren, stablo cvet i plod. Radjanje, život i smrt.

Ovom analizom Kosmosa, kao i uvidom u Stanje stvari – da je vrtnja osnovno kretanje u Kosmosu te primenom logike u davanje odgovora na pitanje

„Kad je u ovom Kosmosu počeo da važi Zakon mehanike po kom se jedno telo kreće u istom pravcu i smeru dok se ne pojavi sila koja mu promeni pravac ili smer?“

dodjemo do shvatanja da je teorija „Velikog praska“ ustvari teorija velike gluposti; jer da je sve krenulo iz nekog pra-atoma još uvek bi se kretalo pravolinijski kroz bezgranično Ništa.

4. deo: Naslov ove sveske nije pitanje nego je odgovor

Kad sam posle nekoliko decenija učenja kojekakvih stvari iz kojekakvih oblasti života i znanja, konačno razumeo Univerzum (ne Kosmos, nego Univerzum, jer su to dve različite stvari; kao skup i podskup) setio sam se sledećeg teksta iz Biblije: Јеванђеље по Јовану 1,1-18:

<https://www.uibk.ac.at/theol/leseraum/bibel/joh1.html>

„U početku beše reč. Reč je bila kod Boga i reč je bila sâm Bog. Od početka je bila kod Boga. Sve je stvoreno rečju; ništa nije nastalo bez reči. U njemu beše život i ovaj život beše svetlost za sve ljude. U mraku sija, a mrak ga nije mogao ugasiti.“¹

Kad sam kao mlad čovek, sedamdesetih godina prošlog veka, ovo pročitao prvi put – pomislio sam bio:

„Ckvenjačka papazjanija.“

Ovih dana Januara 2024, ne mogu da se načudim odkud, krajem prvog veka ove ere (od Hristovog rođenja), evangelisti Jovanu zapanjujuće tačno znanje o tome kako je nastao Kosmos.

Ovaj poslednji pasus se shvata kao moja izjava da se ja smatram kvalifikovanim da presudim da je Jovan evandjlista znao kako je nastao Kosmos. I zaista je tako: Usudjujem se tvrditi da znam kako je Kosmos nastao, a da je to otprilike znao i Jovan evandjelist. I to onda; u ono vreme! I to verovatno kao mlad čovek, a ne star ovako kao ja sad.

Da je Jovan evandjelist isti onaj koji je bio Isusov pratilac nije verovatno, jer Isusov učenik i pratilac Jovan (Johannes) je bio najmanje 20 godina star, kad su drugovali, kad je Isus propovedao i kad je razapet na krstu, a „Јеванђеље по

Jovanu“ je napisano, kako istoričari kažu, na samom kraju prvog i početkom drugog veka ove ere; tvrdi se u vreme cara Trajana (rimski car od 98 do 117):

Sva Evanjdjelja su napisana posle Paulusovih bajki, a Esseni, od kojih su učili i Isus i njegovi drugari, medju kojima beše i jedan Jovan, su se razišli već 70-e godine; kad su Rimljani rasturili Jerusalim. Pa bi Jovan evandjelist, da je ovaj onaj koji je bio Isusov drug i pratilac, bio star oko 100 godina, (onda kad je napisano „Evanjdjelje po Jovanu“), što mi nije verovatno.

Koji je Jovan rekao ono što sam gore citirao: „U početku beše reč. Reč je bila kod Boga ...“) za mene nije važno. Važno mi je da se divim znanju o Kosmosu koje je Jovan evandjelist ostavio; nama današnjim ljudima.

To znanje njegovo želim sada objasniti. Jer zaista sam siguran da malo ljudi danas zna kako je Kosmos nastao.

A možda to ne zna nijedan čovek. Jer, pretpostavljam da bi jedno nesumnjivo znanje o nastanku Kosmosa bilo opšteprihvaćeno, a ne bi se tako čvrsto držala teorija o „Velikom prasku“.

Trebale su mi 55 godine kojekavi ciljanih i neciljanih učenja, kako gore već rekoh, da bih postao siguran u to da sam shvatio kako je nastao Kosmos.

Nisam nikad tražio odgovor na pitanje kako je nastao Kosmos ali kad mi se to počelo pojavljivati kao interes, jer sam bio zapisao neka razmišljanja koja su povezan sa tom temom, počeli su se slagati kamenčići u mozaik, koji sam pozeleo završiti ovih dana; prvih dana januara 2024.

Krenuo sam odavde; Pre nekoliko nedelja sam čuo kolosalno mišljenje da u svakom živom biću na Zemlji postoji drenažni sistem, kojim se kroz celo telo provodi voda do svih ćelija i višak nje (vode) vraća ili šalje u bubrege, pa u bešiku.

Ovom sistemu se meni, po tajnovitosti u nepoznavanju, učinio jednakim sistem rođenja, ishrane i održavanja u životu Kosmosa – takozvana Tamna masa ili Eter.

Već sam na jednom mestu rekao da je Tamna masa otac, majka, materica i groblje svih hemijskih elemenata i stanja u Kosmosu.

Svim ispoljenjima i stanjima u Kosmosu je Tamna masa najuticajnija kao gravitacija; u funkciji održavanja apsolutnog odnosa medju materijalnim ispoljenjima *galaktičkih* veličina. Druga stvar od koje počinjem je ova:

Sve što u Kosmosu vidimo, registrujemo ili nam se pričinjava nije moglo nastati ni iz čega.

Ako ignorišemo i to što stare indijske knjige kažu da Kosmos traje u ciklusima: (Armin Risi u knjizi „Gott und die Götter“ (Bog i Bogovi, vedska slika sveta) kaže: 3 110 400 000 000 (tri hiljade sto deset koma četiri milijarde) zemaljskih godina su jedna godina Brame (1 Jahr Brahmâs). 100 takvih godina Brame odgovara trajanju Univerzuma. Znači: pomnožite ovih 3.110,4 milijardi sa 100 i dobijete broj zemaljskih godina tajanja Univerzuma. Po Arminu Risiju, sada je ovako: „Prva polovina Braminog života je upravo prošla, a druga baš sada teče.“)

Želim posebno naglasiti da mene ne interesuje neki „ciklus na ciklus“ trajanja Kosmosa, nego me interesuje apsolutni početak njega. A moralo ga je biti. Jer ako nešto i nema kraj – mora imati početak. Nešto bespočetno a materijalno moj mozak ne razume.

Pa kako to onda onako kako je rekao Jovan evandjelist?

Ako bih počeo objašnjavati Novi ciklus trajanja Kosmosa to bi bilo lako. Medjutim objasniti apsolutni početak Kosmosa je teško. Taman i da znamo iz čega i iz kog materijala je sve krenulo ostaje teško shvatljivo zašto se sve u Kosmosi vrti.

Ceo Kosmos, sve galaksije, sva sazveždja oko svojih zvezda i sve planete oko svojih osa.

Za atome zasad neću da kažem ništa, jer 50, 100, ..., ili koliko subatomske čestice ljudi broje, takodje nemaju rodne karte.

Sve to nije prihvatljivo sa teorijom Velikog praska.

Sad je ostalo da objasnim kako sve, po mojoj pretpostavci, počinje; kako traje i kako umire u Tamnoj masi. To jest u Kosmosu. To objašnjavanje će potrajati.

5. deo: Treći konstitutivni element Univerzuma: Kosmos

Rekli smo da je Kosmos samo Skup svih materijalnih ispoljenja i odnosa medju njima, koja mogu desegnuti Skup svih ideja, ali niti je to nužno Skupu svih ideja, niti sâmom Skupu svih materijalnih ispoljenja – Kosmosu.

Pa čemu onda Kosmos kao skup materijalnih ispoljenja i odnosa medju njima?

Kao što smo rekli, a svima je to jasno i prihvatljivo, ni iz čega ne može nastati nešto.

Kosmos je prvo čisti potencijal. Tada nikako i, razumljivo, nikom prikazan. Kad se prisetim da sam verovao da nije bilo nikakvog plana za stvaranje Kosmosa i ljudi moram sada da se zamislim i možda pokolebam. Jer me redosled nastanka stvari i odnosa u Kosmosu tera da priznam da taj redosled ima karakteristike, ako ne namere i plana onda neizbežnosti.

Nekakav spontanitet je mogao „stvoriti“ velika nebeska tela; da bi trajala bez ikakve svrhe. Ali pošto je, kad se to već shvati, Kosmos uredjen sa svrhom, postavilo se pitanje kome i čemu. Da bi se to svrhovito stvorenom i (verovatno) zainteresovanom subjektu objasnilo, nastala je potreba da se deo energije iz osnovnog potencijala prebaci u spektar elektromagnetnih, pa zatim u spektar zvučnih vibracija. Jer je subjektu, zbog koga je stvoren Kosmos, to moralo biti potpuno objašnjeno. A to je moguće samo bojama u spektru elektromagnetnih vibracija i tonovima na spektru zvučnih.

Pa sad da li dinosaurusima, majmunima ili ljudima – Apsolutnom je bilo i ostalo svejedno, ali inteligencija se svakako podrazumevala. Bez ispoljene i potvrđjene,

utelovljene inteligencije Apsolutno nije apsolutno. Ali koji stupanj inteligencije?

Zato se Apsolutno, svojim trećim konstitutivnim segmentom, ispoljilo prvo kao svetlo, pa tek posle toga kao „reč“.

Tj. prvo spektar elektromagnetnih talasa, pa onda ekvivalentni spektar zvuka.

Na praosnovi Kosmosa su, dakle ta dva spektra kao energetsko-materijalna *informativna osnova* mogućim zainteresovanim subjektima; za odnose pojava i stanja u Kosmosu. Skup elektro-magnetnih vibracija kao:

1. Mrak,
2. Svetlo i
3. Vatra.

i skup zvučnih vibracija kao;

1. Dubina,
2. Muzika i
3. Visina.

20

Ta podela je važna da bismo posle shvatili kako nastaju sva materijalna stanja i svi odnosi velikih i malih materijalnih tela u Kosmosu. Svakoj vibraciji na spektru vidljivo/nevidljivog odgovara vibracija na spektru čujno/nečujnog:

1. Mrak : Duboko,
2. Svetlo : Muzika i
3. Vatra : Visina.

Na paraleli Svetlo : Muzika imamo frekvencije za bogzna koliko boja i tonova. To je sve dato, pokaže se zainteresovanim otelovljenim subjektima, da se čulom vida i čulom sluha, kad se odškoluju, obaveste o svojoj svrsi i svom mestu u Apsolutnom.

Meteriju Kosmosa, odnosno stabilne hemijske elemente sa Mendeljejeve liste, Primarno ispušta iz svog osnovnog energetskog potencijala, a to je objašnjivo samo tim drugim parom vibracija: Svetlo : Muzika.

Jer je čovek morao odgovoriti na ovo pitanje:

Ako je „Jovanov Bog“ energija (svetlo), odnosno spektar elektomagnetnih vibracija, a jeste, kako je onda nastala materija koja proizvede zvuk? Jer zvuk, kao vibracija ne nastaje, bilo čijom voljom, transformacijom elektro-magnetnih talasa u zvučne, nego zvuk proizvodi konkretno trodimenzionalno telo; za zvuk vibrira nešto materijalno: Ne nešto energetski talasno. Iako se o svetlosti govori da se foton prostire i kao talas i kao materijalna čestica. Ali foton ne vibrira još i zvučno.

Odakle telo koje ispušta zvuk?

6. deo: Tamna masa kao platforma, snaga i sirovina

Rekli smo da je Tamna masa otac, majka, materica i groblje svih hemijskih elemenata i stanja u Kosmosu.

U tom slučaju doživljavamo Tamnu masu kao jedanaestu formu energije.

Kad je Tamna masa samo energetski potencijal svih ispoljenja, odnosa i stanja u Kosmosu, znači kad još nije nijedna od devet prostih formi energije, a kamoli deseta kao Skup porcija energije sa identitetima – onda je ona Nulta energetska forma; bez dešavanja na tom trajanju nje; bez uposebljavanja u bilo koju formu energije u Kosmosu.

Tamna masa pre izdavanja sebe u Kosmos je potencijal, a Tamna masa kao gotov Kosmos je platforma, scena Sfere (Faze) dešavanja i Sfere (Faze) sećanja, te, u tom slučaju, medijum za njih dve. A ujedno, neizbežno, i faktor održanja stanja i odnosa u Kosmosu kao opšta Gravitacija. Sa tim stoje stvari ovako:

U Kosmosu su nežive materije polarizovane na razlike plus:minus, a živa bića na razlike muško:žensko.

Sam Kosmos, celovito uzet, kao skup svih materijalnih ispoljenja, je polarizovan na treću vrstu razlika: Prostih devet formi energija nasuprot desetoj; koja nosi sebe-svesnost kroz ispoljenje sebe instrumentom sticanja te svesnosti: mozgom čoveka ili sličnog bića u Kosmosu koje ima mozak kao radno-operativan organ kognitivnih radnji i proizvoda.

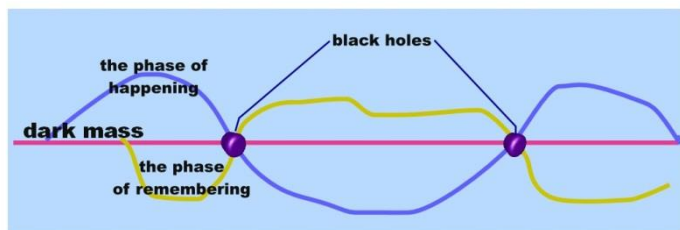
To polarizovanje Apsolutnog, odnosno Boga, se dešava na Tamnoj masi, kao osi „x“ i vibracijama na fazama Apsolutnog („Faza prim“ i „Faza kontra“).

Prim-Faza (ili Faza događanja) je faza devet sirovih energija, a Kontra-Faza (Faza sećanja) je faza dogodjenih stvari; misli kao razmišljanja i zaključaka, te svih stanja i procesa u materiji. Ovo poslednje u sebi ima sva dela svih živih bića Kosmosa; bez obzira na njihove intelektualne domete i vrednosti njihovih dela.

To znači da je na fazi dešavanja (prim) preformiranje energije Kosmosa, a na fazi sećanja (kontra) je „knjigovodstvo“ o tim preformiranjima.

Polarizacija Apsolutnog se lageruje na osi „x“. Zadržavanjem desete energije na njoj, kao oplemenjene, čiste. Isfiltrirane ispoljavanjima one iz prve sirove, Tamne mase nultog naboja; koja postaje Tamna masa kao jedanaesta energija u Kosmosu, a intelektualnim proizvodima bića sa svrhom samo-osvešćenja Apsolutnog. To biće na ovoj planeti je čovek.

Jedanaesta energija Kosmosa je energija takozvane Tamne mase, kojoj pripadaju i takozvane Crne rupe.

Tamna masa je energija koja deluje kao medijum; u tom smislu da održava funkcionalne odnose svih materijalnih stvari u Kosmosu (medju galaksijama, unutar galaksija, medju planetama, na planetama i oko planeta). Odnosno, Tamna masa je medijum energetske prirode. Ona nema funkciju

prostora, jer odstojanja imaju samo materijalna ispoljenja koja imaju zapremine, a u ispoljenjima koja takodje imaju zapremine. Kao ribe u vodi; naprimer. To u suštini znači da je suma svih odnosa u Kosmosu efekat energetskog delovanja Tamne mase. Taj efekat je ustvari Opšta gravitacija. Gravitacija dakle nije sila, nego je efekat. To ću objasniti naknadno.

Sva živa bića Kosmosa su proizvodjači misli kao zaključaka, namera, planova i odluka.

Velika kosmička tela imaju zapremine ali se nalaze u nečem što sebi nema uporednika; u nečem koje egzistira ni u čemu: oko Kosmosa je konstitutivno Ništa.

Dakle, na velika nebeska tela je Tamna masa delotvorna kao gravitacioni medijum.

Isaac Newton. (I. Newton je 1687. objasnio Gravitaciju kao privlačnu silu između velikih nebeskih tela, koja se prostire neizostavno kroz ceo Svemir). Naravno da mnogi računi koje je on dao vrede i danas, ali gravitaciju nisu tačno definisali ni on, ni njegovi sledbenici. A, kao što sam već rekao „graviton“ traže ljudi i dandanas. Medutim, graviton neće niko nikad naći, jer je gravitacija, kako rekoh, generalno za ceo Kosmos, efekata a ne sila, u nadležnosti Tamne mase. A na nivoima asteroida, planeta i sazveždja i galaksija je gravitacija efekat magnetizama po sferama.

Tako mi na kontra-fazi Kosmosa „nadjemo“ dokumentaciju o procesu samo-osveščivanje. A sâmú desetu formu energije (porcije sa identitetom), kao svesnost svog porekla i svesnost svoje plemenitosti, zadržanu na Tamnoj masi kao osi „x“.

Dešavanja na prim-fazi i sećanja na kontra-fazi su preformacije nekih suma energijea Kosmosa. A tek suma desete energije na osi „x“ je finalni, smisleni kapital apsolutno Prvog. Svesnost. Samosvest.

Pošto je Kosmos zatvoren energetska sistem, kako reče Richard Feynman, energija ne može biti izgubljena, nego može samo promeniti formu. Pa da svedemo račun: Ona energija koja je korišćena u Fazi dešavanja nije više u njoj, a čitavo korišćenje energije u Fazi dešavanja nije ista suma energije prenetu u Fazu sećanja, nego je samo mali deo za arhivu dešavanja. Znači, energija koja je korišćena u fazi dešavanja svakako „padne“ na osu „x“.

Pa bi bez porcija energije sa identitetom, desete, u fizici Kosmosa, koja je dokaz polnosti Apsolutnog, sve izgledalo besmisleno: Nema smisla pomisliti da kruženje startne, neizdiferencirane forme energije Tamne mase, kao nepolarizovane, preko pada u devet prostih formi, teče da bi nastankom galaksija i života u Kosmosu, sve opet završilo nepolarizovano na Tamnoj masi jedanaeste forme? Ne.

To nije smisao celog kretanja iz Praforme. Apsolutno se ne igra besmisleno.

Celo transformisanje energije u Kosmosu vodi ka potvrdi postojanja inteligencije sa svrhom: I u potencijalu i u realitetu; kad se već sve pokrene iz hibernacije.

Inteligenciju ne može potvrditi nijedan izraz ili objekt neke od devet prostih formi energije, nego sve te forme zajedno prave scenu za instrument, koji izdaje desetu formu energije, ljudski mozak. Desetom formom energije se čovek, ili slično biće, potvrđuje svesnošću sebe sebi kao pozicije Apsolutnog.

Ta potvrda je kompletna samo ovako: umom, umno, u umu, sebe izvan uma „naći“; shvatiti. Upoznati i prepoznati.

- Umom a ne ritualima ili Yoga-tehnikama za vizualizaciju ili koncentraciju, ...

- Umno a ne bezumno u transu ili u snu.

- U umu kao jedinom radniku, koji je ujedno i radionica od tri nivoa; za poslove po svojim ličnim interesima. I na četvrtom nivou za stanje svesnosti sebe kao pozicije Boga:

- sebe izvan uma „naći“. Prepoznati. Shvatiti. Identifikovati. Apsolutnom je dovoljno samoosvešćenje jednog inteligentnog bića u Kosmosu, da bi Faza sećanja to stanje uknjižila, a energija tog stanja oplemenila Tamnu masu, u jedanaestu kao polaritet Apsolutnog. Bez obzira na to kolika je to suma, kojih prostih formi energije na osi „x“, posle svih prostih fizikalnih dešavanja.

Fizikalno dešavanje je i sâm život: kao fizikalno aktivna hemija, pa, dakle i stvaranje porcija energije sa identitetom; procesima u mozgu; zabavljenom razmišljanjima i zaključivanjima.

Već sam na nekoliko mesta pomenuo koji mozak postane osvestitelj Apsolutnog ali ću to ponoviti i ovde; za one koji neće da „kopaju“ po mojim prethodnim tekstovima.

Tu su važni odgovori na pitanja: Kako radi mozak čoveka? i Koji je dobitak za čoveka; kao bića sa svrhom osvešćivanja Univerzuma?

Pa ovako:

7. deo: Odnos uma i materije

Pošto su živa i neživa bića iz iste „utrobe“ izašla onda je razumljivo da se dopunjuju u svakom smislu.

To ide dotle da nezbežnim nastankom mozga, kao instrumenta za transformaciju prostih energija u oplemenjenu – materija saradjuje tako da zadržava, pamti, radnje i proizvode uma.

Pa materija izlazi u susret umu na sledeći način: Kad mi kažemo da smo nešto izmislili to znači da smo to nešto pomislili ili poželedi i materija je rekla: „Može!“

Ovo odobravanje novog izuma je moguće samo ako ne dolazi u sukob sa prethodnim dogovorima između uma i materije. Zato je u Bibliji lepo rečeno ljudima: „Ne berite plodove sa drveta znanja.“

A to je značilo: „Ne žurite da saznate, jer ste neuki, nego čekajte da vam se objasni; da budete poučeni.“

Da, recimo, nama Albert Einstein nije rekao da se ne može putovati brže nego što svetlost putuje – mi bismo došli do nekog predloga materiji da postanemo sposobni za trenutna prebacivanja kroz Kosmos. Ali zasad ne možemo u Svemir jer ga ne poznajemo dovoljno da bismo znali kako sa materijom anulirati „Einsteinov predlog“. Pored gore navedenih razloga za sastavljanje ove sveske je i ovaj:

Ne samo da objasnim nastanak Kosmosa, nego kojim predlogom materiji, koji ne dolazi u konflikt sa već datim i

prihvaćenim predlozima, možemo postići da za par sati, a možda i trenutno, stignemo sa jednog kraja Kosmosa na drugi. Ako Kosmos uopšte ima krajeve.

U atomima nema delovanja Tamne mase ni takozvanih subatomske čestice, nego se tu radi o ponašanju materije: Kao što su u grčkoj mitologiji, za svaku delatnost u ekonomiji i za svako mentalno stanje čoveka, bili „zaduženi“ Bogovi, tako se ponašanjem materije daju nazivi subatomske čestice, zasad ih ima oko dvesta poznatih. Psihologija atoma.

Naučnici 19-og veka su pokušali da utvrde postojanje medijuma za sva velika kosmička tela, koji su imenovali Etar, jer su pretpostavljali da sva kosmička tela plivaju u nečem, kao što ribe plivaju u okeanu. Najpoznatiji tragači za Etrom (Michelson i Morley) su omanuli jer su materijalno-merljivim stvarima (zrakom svetlosti i ogledalima) pokušali registrovati primarno nematerijalno: što je bilo isto kao da ribe pokušaju sebi objasniti Golfske struje, bez da išta znaju o temperaturnim delovanjima Sunca na vodu (isparavanje), o oblacima i kišama; o hladnim i toplim vetrovima, atmosferskim pritiscima, ...

Crne rupe su virovi, vrtlozi i tornada Tamne mase na tačkama presecanja faza; Faze događanja sa Kontra-Fazom (sećanja): Crne rupe „otimaju“ oplemenjenu energiju (desetu) od Ffaze događanja (devet sirovih enegija) u korist Kontra-Faze (sećanja). Faza sećanja je takozvana kosmička inteligencija.

Dakle: polarizaciju Univerzuma ne može iskazati besadržajno Ništa, niti ono u kojem „plus-minus“ i „muško-žensko“ nemaju svrhu: a to je Skup svih ideja. Ništa je ništa. Ideje su funkcionalne sadržajem, a ne polovima. S toga, polarizacija Univerzuma nastaje samo trećim konstitutivnom delom Njega: Kosmosom:

Polaritet Univerzuma polaritetom Kosmosa i kontra-Kosmosa je ono što predstavlja skica koju znamo kao Jin i Jang. Jer to nije prost simbol za sve ekstreme u Kosmosu nego je znak za Tao; koji je entitet sa realnim Skupom svih ideja, realnim Kosmosom „ispred ogledala“ i realnim Kosmosom (kontra-Kosmosom) „iza ogledala“. U foliji koju imenujemo kao Ništa.

Sve što jednom nastane – dvostruko nastane, dvostruko traje i dvostruko nestaje. Dogodjeno i odmah zapisano.

Koji pol Kosmosa je ispred ogledala, a koji je iza ogledala jeste stvar pozicije posmatrača. Važnije je da pamtimo da je Kosmos dvofazno funkcionalan.

To znači da je potpuno ostvareno ljudsko biće u Kosmosu, istovremeno na Fazi-prim živo, na osi „x“ kapital Apsolutnog i na Fazi-kontra arhivirana inteligencija ili arhivirana suma devet prostih energija. Intelligentan je samo nesebičan čovek. Čovek koji se u ljubavi daje kao da se zahvaljuje ocu i majci, ne očekujući više nikakvu „platu“ za svoju ljubav, jer zna da je ličnom inteligencijom dobio sve, sigurno nije sebičan.

Sad nam ostaje da objasnimo kako iz Tamne mase kao potencijalnog naboja (nulte forme energije) nastaju hemijski elementi, koje registrujemo u Kosmosu i koje ona ispusti da „padnu pod kontrolu“ nje kao jedanaeste forme energije; gde je ona opšta gravitacija Kosmosa. Da bi se to razumelo neophodno je objašnjenje progresivno-regresivnih vezivanja elektromagnetnih talasa, grupisanja muzičkih tonova u tzv muzičke akorde i progresivno-regresivnih ljubavnih odnosa medju ljudima u Kosmosu, tj. na Tamnoj masi kao jedanaestoj formi energije.

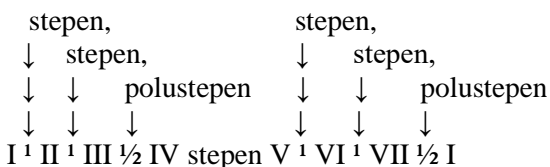
Znači. ovo je važno za razumevanje stvaranja stabilnih hemijskih elemenata Mendeljejevog sistema na Tamnoj masi nulte energetske forme; pre Jovanovog svetla, reči, mraka i

čoveka. Jer pre hemijskih elemenata nema nikog kome bi Kosmos trebao ili nešto značio.

Muzika je u Univerzumu ono slušljivo kojim se da shvatiti i vidljivo i nevidljivo.

Ceo opseg slušljivog odgovara opsegu vidljivog i nevidljivog:

Kako je u muzici tako je na elektromagnetnim talasima u spektru svetlosti. Ono što znamo u muzici trebamo primeniti na raspon svetlosti: Sve to važi i za karaktere ljudi. Zato: pentatonske, celotonske i hromatske lestvice otpadaju kao osnove za gradnju Akorada, jer nisu osnove za sklapanje smislenih kombinacija. Šifra za razumevanja odnosa u ljudskom društvu je u okviru odnosa među tonovima tzv. dijatomske C dur lestvice:

donji tetrahord   **gornji tetrahord**

Pošto principi definisanja muzičkih akorada počivaju na osnovama koje nose tzv. rimske brojeve od I do VII, to ustvari znači sledeće:

01. dur	I, III, V	= C, E, G
02. mol	I, -III, V	= C, Es, G
03. dur+5	I, III, +V	= C, E, Gis
04. mol-5	I, -III, -V	= C, Es, Ges
05. dur maj7	I, III, V, VII	= C, E, G, B
06. mol maj7	I, -III, V, VII	= C, Es, G, B
07. dom7	I, III, V, -VII	= C, E, G, Bes
08. mol7	I, -III, V, VII	= C, Es, G, Bes
09. dur maj7/+5	I, III, V, VII	= C, E, Gis, B
10. mol7/-5	I, -III, -V, -VII	= C, Es, Ges, Bes
11. dim7	I, -III, -V, - - VII	= C, Es, Ges, A

Pošto su odstojanja između muzičkih tonova, koji su označeni arapskim ciframa 1, 2, 3, ... – 12, od po $\frac{1}{2}$ (pola) stepena, to znači da je odstojanje od A do B jednostepeno, a od B do C polustepeno. Odnosno: (**a-mol skala prirodna**)

	$\frac{1}{2}$			$\frac{1}{2}$		
a	b	c		d	e	f
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
					8.	9.
					10.	11.
						12.
A, <u>Ais=Bes</u>, B, C, <u>Cis=Des</u>, D, <u>Dis=Es</u>, E, F, <u>Fis=Ges</u>, G, <u>Gis=As</u>						
VI	VII I		II		III IV	V

(**a-mol skala prirodna**)

Uvek dođemo na to da je I (temeljni ton akorda, rimski br. jedan) dur određen *velikom tercom* od 2 stepena, a da je I mol određen *malom tercom* od $1\frac{1}{2}$ stepena.

Kvinta je na svakom kvintakordu **čista**, od $3\frac{1}{2}$ stepena, osim što se na VII durske lestvice, odnosno na II paralelne molske (prirodne) umanjena: 3 stepena.

31

Na III stupnju mol-melodijske je *uvećana* od 4 stepena, a na VII mol-harmonijske je *umanjena* od 3 stepena.

I dur septima je velika (major) od $5\frac{1}{2}$ stepeni; i na onom VII mol-harmonijske je mala septima umanjena tako da je ona tu od $4\frac{1}{2}$ stepena.

Startna pozicija se uvek računa kao br. 1 (jedan).

Tako da imamo nešto kao rodbinske veze među temeljnim tonovima:

A	C	Es	Fis=Ges,
odnosno:			
Ais=Bes	Cis=Des	E	G
odnosno:			
B	D	F	Gis=As.

Gradjenje sklopova na spektru vidljivih boja i čujnih tonova

- 9 oktava,

- 12 hromatskih skala,

- 11 vrsta nizova terci (akorada):

Prvi	dur
Drugi	mol
Treci	dur+5
Četvrti	mol-5
Peti	dur maj7
Šesti	mol maj7
Sedmi	dom7
Osmi	mol7
Deveti	dur maj 7/+5
Deseti	mol7/-5
Jedanaesti	dim7

i imamo 1188 primeraka utelovljene inteligencije:

Temeljna boja u slogu (**prima**) pokazuje **nivo inteligencije**

(što višlja frekvencija to veća inteligencija-radnoproizvodna sposobnost mozga),

Druga boja – (**terca**) pokazuje **pol** osobe;

Treća boja – (**quinta**) pokazuje **libido** (čist, uvećan ili umanjen),

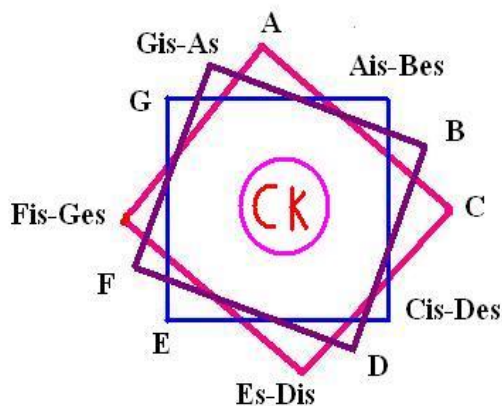
Čvrtta boja – (**septima**) pokazuje **naklonost ka**

spoznaji stanja stvari (veliku, malu ili umanjenu).

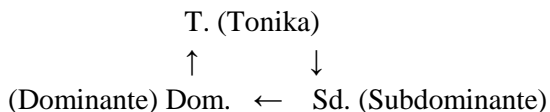
Znači: jedan «dur» je muškarac koji nema naklonost ka spoznaji stvari, odnosno nije zainteresovan za druge stvari, osim za pošto-vanje pozitivnih normi društva i održanje života.

A ako je "+5" onda ima jaku potrebu za seksualnim odnosima. Uparivanja akorada idu po nekom redu koji je još Franz Listz sebi na raspolaganje stavio, a to se još jednostavnije da videti u delima njegovog učenika Isaca Albeniza:

Vi smete «ostati» na jednom kvadratu toliko dugo koliko vam je volja, ali sledeći kvadrat na koji stajete je onaj pokretom u suprotnom smeru kretanja kazaljki na satu.

Jedna progresivna harmonijska veza se izvodi uvek ovako:

Ako dozvolite sebi slobodu da napravite “regresivan” harmonijski pokret – nikakva šteta! Cela pop muzika je komponovana bez obziranja na pravila harmonijskih kretanja. Komponovanja samo koracima tzv. harmonijske progresije su svojstvena kompozitorima od naklonosti ka apsolutnom, a kojekakve jeftine veze koriste uglavnom kompozitori pop-muzike.

Prema gornjem grafičkom prilogu je vidljivo da, kao i u jeftinim harmonijskim vezama u muzici, ima i jeftinih (bezvrednih) veza medju ljudima. Regresivne veze osoba su deo svekodnevnicе.

Medjutim, što je jedan ljudski sklop frekvetno višlji ne znači i da je Univerzumu vredniji: radno-proizvodna sposobnost mozga i inteligencija po normama Univerzuma su dve stvari: Apsolutna inteligencija je u nekom biću izražena svesnom nesebičnoću, u stavu nečinjenja drugom svega što se sebi ne želi kao trpnja, a ne da je apsolutna inteligencija sposobnost skupljanja podataka i operisanja njima. Naravno da čovek radno-proizvodno jačeg mozga pre dodje do spoznaje smisla života i do uvažavanja konstruktivnih normi ponašanja i odnašanja, ali nesebičnost je ipak jedan poseban talenat. Zašto je važno ovo razumevanje sklopova akorada u muzici za svakog ko hoće da razume suštinu i trajanje (životni vek) Kosmosa?

Postoje elektromagnetni talasa od radio do gama vibracija. Nama ljudima se pokazuje neki smisao u celom opsegu njih. Na sredini skupa svih talasnih dužina (od radio do gama) se nama pokazuje spektar boja i na sredini njih su zvučne vibracije za naše uši.

Boje nam otkrivaju spektar za oči, a posle toga nam bude pokazan spektar za čulo sluha. Tonovi. Jedan ton ne nastaje

tako što trepere elektromagnetni talasi nego tako što treperi nešto materijalno.

Dakle Jovan evandjelista je i tu preskočio red otvaranja stvari. Da bi neko nešto čuo mora biti rođen, ali pre nego što je igde čulo sluha nastalo moralo je nastati nešto što će treperiti zvučno a ne svetlosno. Dakle morale su nastati materijalne stvari, odnosno hemijski elementi.

Pretpostavimo da je na apsolutnom početku ovog Kosmosa postojala ogromna suma energije.

To je neizbežno za bilo kakvo zamišljanje i razmišljanje o Kosmosu.

U toj sumi energija imamo prvo apsolutno mirovanje. Ali onda jednom, kako, kada i zašto – Bog zna, ta suma energija zatreperi. Tada više ta suma energija nije Tamna masa osnovne forme energije, nego postaje Faza dešavanja, odnosno počne Veliko otvaranje. Sve postane Tamna masa jedaneste forme. Istovremeno nastaju faza dešavanja i faza sećanja. Zamislite otvaranje tvrde ljuske oraha. Da bi iz nje izašao krhki izdanak budućeg drveta. Nema tu nikakve upotrebe sile: Desi se sâm od sebe. U programu ploda oraha je otvaranje za programiranu klicu. Ako pomišljamo da životinje steknu organe koji im trebaju za održanje i reprodukciju, samo zato što to žele, trebaju, možemo naći izgovor u tome da na svojim kakvim-takvim umovima kooperiraju sa Skupom svih mogućnosti. Ali otvaranje orahove ljuske, da bi klica, zeleni izdanak biljke, izašla nepolomljena, je u Skupu svih mogućnosti već sasvim određeno. Kao i otvaranje ženine karlice da bi izašlo dete. To ženske jedinke životinjskih vrsta sebi nisu želele. Jer iako tu nema prisile ima jakih bolova. Možda je i Kosmos rođen u bolu nečeg; ne samo nekog. Porcije osnovne forme energije padanjem u prvi niži kondenzat postaje skup hemijskih elemenata; na rasponu elektromagnetnih talasa od ultra violet do infra rot.

Hemijski elementi su takodje tonovi kakve upoznajemo na spektru zvučnih vibracija koje pripadaju muzici. Ali ima ih mnogo više nego što ih naše oči i uši mogu registrovati. Tako da se ne moramo čuditi u čemu je i gde je mnogo veća suma energije, nego ova koju naši astrofizičari mere i traže.

To znači da u Kosmosu ima mnogo više hemijskih elemenata nego na Zemlji.

Svi hemijski elementi u Kosmosu već postoje u našoj galaksiji. Ima ih tačno 360. Kasnije ću na drugom mestu objasniti šta to znači za nas na planeti Zemlji.

Kao što u muzici imamo veze polarizovanih akorada (u tri grupe po četiri; kao na onoj skici gore (na kvadratima tri boje), tako su i hemijski elementi polarizovani i nije smisljeno da se vezuje svaki sa svakim. Kao što to nije ni u muzici, a još manje medju ljudima; koji su takodje akordi, kako sam objasnio, u rodbinskim „odnosima“.

Hemijski elementi su monofoni kondenzati sa fluidne Tamne mase i ne nadgradjuju se u akorde ali ulaze u mešavine.

Iz pada u gasove, neki padnu lako u tečna pa u čvrsta stanja.

Neki ne padaju ni u tečna ni u čvrsta

Zemaljski hemijski elementi se otelovljuju padom sa primarne Tamne mase na tri niža agregatna stanja; Sa sedam frekvencija celog raspona elektromagnetnih vibracija Tamne mase, na paralelni period hemijskih elementa Mendeljejevog sistema stabilnih. Na te periode ne padaju u kondenzate samo frekvencije Tamne mase za osnovne hemijske elemente nego i za njihove izotope.

Tako nastali hemijski elementi se ne slažu u akorde, kao u muzici, nego negde egzistiraju samostalno, a negde padaju u mešavine elemenata i izotopa. Sa svim mogućim saglasnostima ili „konfliktima“ u mešavinama.

Sa njima je interesantno pitanje: Šta je uzrok tome da se sve u Kosmosu vrti?

Pre nego što Tamna masa postane generalna scena dešavanja i pamćenja pala je suma energije iz nje u hemijske elemente. To ne znači samo strukturni pad materijalnih ispoljenja sa četvrtog agregatnog stanja u tri niža, nego i temperaturni šok. Ali kolikogod bi taj temperaturni šok trajao ipak je uzrok opšte vrtnje u Kosmosu gravitacija kao magnetizam po sferama.

8. deo: Gravitacija kao efekat megnetizma po sferama

Hemijski elementi se ispoljavaju padom iz primarne Tamne mase, iz četvrtog stanja materije, u tri niža stanja; na svim frekvencijama čitavog spektra elektromagnetnih talasa u svetlosnom opsegu; od ultraljubičastog do infracrvenog; na paralelne periode hemijskih elemenata Mendeljejevskog sistema stabilnog: 108 plus Brom na Zemlji. a 360 u galaksiji. Vibracije tamne mase osnovnog stanja su usidrene ne samo u stabilnim hemijskim elementima, već i u njihovim izotopima. Ovako stvoreni hemijski elementi nisu pohranjeni u akordima, kao u muzici i kombinacijama živih bića, već postoje negde nezavisno jedan od drugog ili formiraju mešavine. Sa svim vrstama sličnosti ili „sukoba“ u mešavini. Najzanimljivije pitanje među njima je: Šta čini da se sve u kosmosu okreće?

Pad primarne energije na scenu događaja znači ne samo strukturno snižavanje primarne energije, iz četvrtog agregatnog stanja u tri niža, već i temperaturni šok za nju. Bez obzira koliko dugo traje ovaj temperaturni šok, uzrok opšte rotacije u kosmosu je i dalje gravitacija kao magnetizam kroz sfere.

Rekli smo, i nema štete da to ponovimo: Tamna masa, kao faktor održavanja opšteg stanja i odnosa u kosmosu, jeste opšta gravitacija kao magnetizam poprečnog oblika; efikasan na međugalaktičke odnose.

Koja suma sirove energije za sve galaksije? Koji odnosi? Sferni magnetizam je karakterističan između galaksija, sazvežđa i odnosa između planeta i asteroida.

Prve emisije različite količine energije iz fluidne strukture tamne mase padaju negde u materijalne formacije planeta, zvezda, sazvežđa i galaksija. Kosmički velika mešavina hemijskih elemenata, zahvaljujući specifičnim težinama hemijskih elemenata u smeši, postaje dinamo. Za beskonačnu rotaciju: dok se smeša ne ohladi. Međutim, hlađenje materije u kosmosu je prilično neizvesnog trajanja. Jer svaka rotacija (trenje) znači povećanje temperature. I zato žeravica, vatra, eksplozija.

Ako deo emisije tamne mase padne u treće stanje agregacije i ne postane mešavina, u zavisnosti od veličine, on će dugo opstati kao maglina ili postati asteroid.

Hemijske reakcije u velikim kosmičkim telima, ponekad i eksplozivni rastvori, su, kao što smo upravo pomenuli, rezultat mešavina i kombinacija hemijskih elemenata kroz njihov direktan kontakt.

Dakle, hajde da ponovo sumiramo temu „gravitacije“ u njene dve prirode.

1. Gravitacija je elektromagnetizam kroz sfere kosmičkih tela, koja imaju svoje ose rotacije i u čijim jezgrima ili školjkama se nalazi jedan od tri stalna magneta: gvožđe, nikel i kobalt; Ili sva tri. Ako telo ne sadrži feromagnetne hemijske elemente u svom jezgru, ili čak bilo koja dva hemijska elementa, od kojih je jedan teži, onda je ovo telo „mehur od sapunice“ u kosmosu.

- Da bi veliko nebesko telo počelo da se okreće oko svoje ose, prvo mora pasti na orbitu rotacije oko drugog tela.
- Takvo telo sa jednim elementom svog jezgra i drugim elementima, koji su njegova ljuska, kada uđe u orbitu rotacije

oko drugog tela, postaje dinamo; u tome što jezgro tela istovremeno zauzima položaj kladiva koji se kreće oko većeg kosmičkog tela sa svim ostalim elementima njegovog omotača, koji (tj. omotač je l' te) ulazi u dvostruku rotaciju: i oko svog jezgra i sa svojim jezgrom oko većeg svemirskog tela; oko kojeg se telo u vrtnji oko svojeg jezgra nalazi u ulozi kladiva.

- Pošto nebesko telo sa jezgrom ili omotačem od permanentnog magneta postane dinamo – postane, dakle, autonomni tvorac svog elektromagnetnog polja.

- Jezgra velikih nebeskih tela su na svojim lokalnim odnosima uvek centar „porodice“.

- U atomima, dakle, asteroidima (kao gromadama od istog materijala) kometama i tzv. zvezdanim maglinama od jednog gasa nema elektomagnetizma po sferama, odnosno nema sile koju nazivamo gravitacijom. Jer tek telo u vrtnji, oko svog jezgra ili omotača od permanentnog magneta postaje dinamo; tvorac svog elektomagnetnog polja.

- Daljnji razvoj situacije u takvom telu je takav da neki atomi i jedinjenja njega mogu postati napunjeni elektromagnetnom silom, a neki atomi nekih hemijskih elemenata njega to ne mogu.

2. Takozvana gravitacija kao sferni magnetizam pripada fizici velikih i malih kosmičkih tela, a gravitacija koja je pod kontrolom Tamne mase je astrofizika iz jedne perspektive, ali očigledno metafizika iz druge perspektive. Ova druga takozvana gravitacija je samo metafizika („iza fizike“) jer se ne može eksperimentalno pokazati i dokazati, ali ne zato što je transcendentalna spekulacija (filozofija).

Odnosi između zvezda, planetarnih sistema i galaksija su odnosi tela zasnovani na primarnom kretanju u kosmosu; to je

kruženje. Tamo galaksije potpadaju pod vlast Tamne Mase jedanaestog energetskog oblika.

Ova kontrola između galaktičkih rastojanja se takođe može posmatrati kao istovremeno postojanje opšteg dejstva centrifugalnih i centripetalnih sila.

Ali:

Takozvana centrifugalna sila nije sila koja se može dalje koristiti za nešto, već je rezultat energije koja je već uložena u ovo osnovno kretanje u kosmosu; i u okolini:

– Takozvana centrifugalna sila nije ništa drugo do neispaljivanje strele iz luka ili neispaljivanje metka iz puške itd.

Energija se ulaže prilikom natezanja luk. Nakon toga, po želji, sledi oslobađanje uložene energije – tada strela izleti, a centrifugalna sila u kosmosu je već uložena energija „bacača kladiva“, koji ne oslobađa kladivo, već ga drži na metalnom užetu.

Planete, oko kojih kruže sateliti, su zapravo bacači kladiva, koji kladiva ne otpuštaju, već ih drže na udaljenostima, sa kojih kladiva ne moraju nužno pasti na planete.

- Gasovi koji ne padaju na tlo planete ne mogu ni da napuste njeno elektromagnetno polje. Jer bekstvo sa polarizovane planete zahteva ulaganje energije. A gasovi nemaju dovoljno energije da odbegnu.

– Pod centrifugalnom silom podrazumevamo nešto što je jednostavno efekat energije uložene u rotaciju kladiva za bacanje ili, na primer, metalnog sita za ceđenje veša u veš mašini, a nije jedna od devet prostih energija. koji se može koristiti za bilo koju vrstu može se koristiti nakon posla. Centripetalna sila nije čak ni efekat; Iako za spoljnu rotaciju (centrifugiranje) već postoji rezultat nekog rada - imamo

očigledne dokaze, ali za unutrašnju rotaciju (kontrafugaciju) ne znam ni za jedan primer kao efekat uložene energije.

Pošto centrifugalna sila, kao sila koja gura nešto napolje iz centra rotacije tela u rotaciji, ne postoji, još manje je smisla zamisliti silu koja rotacijom nešto gura ka centru rotirajućeg tela.

Efekat ulaganja energije u rotaciju tela naziva se centrifugiranje i vidljiv je. Kontraefekat koji se može nazvati kontrafugacijom – koji, eto, nema ime, ne može se primetiti, registrovati, dokumentovati.

- Možemo reći da centripetalni rezultat nikada ne postoji: ni kada nema rotacije ni kada ima rotacije.

Što se tiče položaja Sunca u našoj galaksiji, mogu reći da ona (galaksija) čini da se jezgro Sunca zamisli kao kladivo koje se vrti oko centra glaksije.

41

Zašto sam ovde toliko pisao o takozvanim centrifugalnim i centripetalnim silama, koje nisu sile?

Jer gravitacija nije sila, već efekat. Kvantni i astrofizičari traže graviton kao dokaz postojanja gravitacije, privlačenja nebeskih i zemaljskih tela.

U 8. delu ovog toma („Kako je nastao kosmos“) može se videti da je ceo ovaj tom naizgled komplikovano objašnjenje svih mogućih veza i pojava u kosmosu, da bi se objasnilo da li je gravitacija sila koja postoji. Ja tvrdim da ne postoje. Mogu da postavim nekoliko tvrdnji i pitanja o gravitaciji kao kosmičkom fenomenu.

Dve tvrdnje:

A. Gravitacija na Zemlji je trajno anuliranje planetarnog centrifugiranja.

B. Gravitacija kao kosmički fenomen je u suštini centrifugiranje na pet nivoa.

Zatim dodje pitanje:

C. Zašto se odnos velikih tela u sferi uticaja planeta, zvezda, sazvežđa i galaksija ne menja, a kosmos se širi?

Prisetite se da bubanj mašine za pranje veša ima rupe; kroz koje se centrifugiranjem uklanja prljava voda, a čista voda se uklanja iz veša na kraju procesa pranja; tako da se veš posle brže suši.

Šta se dešava u mašini? Struja pokreće motor, koji u početku polako rotira bubanj mašine. Prilikom pranja veša, program mašine dodaje dodatnu snagu u motor; da se bubanj brzo i veoma brzo okreće na kraju programa; da ispusti vodu iz veša.

Sada da ponovo sumiramo. Da li je centrifugiranje fizička sila? To nije ona. Vrtenje mašine za pranje veša je rezultat uloge električne energije u radu motora koji rotira bubanj.

Sada, ako umotamo bubanj tankom plastičnom folijom, da li će električna energija od rotacije bubnja izbaciti vodu iz bubnja? Neću.

U ovom slučaju, da li je plastična folija fizička sila? To nije ona. Analogno ovom slučaju, centrifugiranje Sunca je efekat koji poništava centrifugiranje planete Zemlje, efekat koji nazivamo gravitacijom.

I – centrifugiranje sunca nam ne dozvoljava da se lako popnemo na brdo ili stepenicama do desetog sprata zgrade. Lift, kroz ulaganje struje, prevazilazi centrifugiranje sunca.

2. I tako stoji centrifugiranje Sunca u odnosu na centrifugiranje Zemlje.

3. Centrifugiranje sazvežđa u odnosu na centrifugiranje Sunca.

4. Galaktičko centrifugiranje u odnosu na centrifugiranje sazvežđa.
5. Centrifugiranje kosmosa naspram centrifugiranja galaksije.

I konačno, nema kontra-centrifugiranja centrifugiranju Kosmosa, a Kosmos se širi kroz Ništa. Jer nema nikakvog otpora centrifugiranju Kosmosa.

Rekli smo da ništa ne može nastati iz praznine, ali sve može nastati u praznini. Pogotovo kada je praznina neograničena. Zapamtite da je Tamna masa (etar) jedanaesti oblik energije u Kosmosu, održavajući odnose između velikih kosmičkih tela i maglina koje ne pripadaju nijednoj galaksiji ili sazvežđu i nemaju sopstvenu osu rotacije; da bi imali svoja elektromagnetna polja.

43

Pored ideje o gravitaciji kao magnetizmu kroz sfere, imao sam ideju o magnetizmu kroz transverzale.

Tada sam se pokolebao, jer se takva gravitacija ne može zamisliti kao kosmički vektorski zraci.

Ako bi ih neko zamislio kao talasne zrake, na kraju bi ih morao zamisliti u obliku divergentnih zraka. A to bi značilo da se beskonačnost otvara i nešto stalno šalje takve talase. Iz kog izvora?

Ako bi takva sila odgurnula jednu galaksiju od druge, ona bi istovremeno gurala prema trećoj.

Možda bismo mi i to mogli prihvatiti, ali samo ako bismo verovali da je Sunčev sistem centar Kosmosa. Jer čak je i Edvin Habl „video“ da se sve galaksije udaljavaju od nas. Ne znam da li je to istina.

Za moje objašnjenje opšte gravitacije u Kosmosu, još uvek verujem da su tamna masa jedanaestog oblika energije i etar jedno te isto.

***

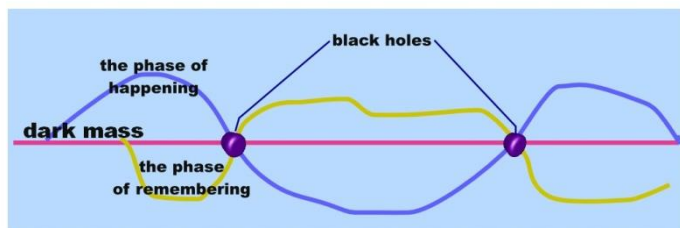
Već jednom sam odlučio da pogledam šta ljudi govore o jezgrima planeta i prirodnim satelitima Sunčevog sistema, od kojih telo može da napusti Zemlju samo brzinom od 11,2 km/s. Iz koje oblasti konkretno?

Počeo sam da pregledam dve amaterske knjige o astronomiji i internet i sastavio ove dve tabele:

<u>Ime</u> <u>planete</u>	<u>Naziv</u> <u>jezgra</u>	<u>Temperatura</u> <u>jezgra u °C</u>	<u>Temperatura</u> <u>omotača °C</u>	<u>Brzina</u> <u>odbega</u> <u>u km/sec</u>
Sunce		+14`000`000	+5`770	617,7
Merkur	gvožđe (70% mase planete), nikal	+400	-170	4,3
Venera	nikal, gvožđe		+400	10,36
Zemlja	gvožđe, nikal	+6`200		11,2
Mars	gvožđe	+1`500	-50	5,3
Jupiter	teški elementi	+30`000	-150	59,9
Saturn	minerali, led (vodonik u formi metala	+11`000	-180	35,5
Uran	silicium, gvožđe	+5`000	-210	21,3
Neptun	kamen, led	+7`000	-220	23,5
Pluton	smrznuti azot, led, kamen		-230	1,212

Neki sateliti Jupitera	Brzina odbega u km/sec
Ganymed	2,7
Iona	2,37
Kallisto	2,4
Triton	1,455
Neki sateliti Saturna	Brzina odbega u metrima/sec
Mimas	159
Euceladus	239
Thetys	394
Dione	512
Zemljin Mesec	2,380 km/sec

Dakle, za moje objašnjenje opšte gravitacije u kosmosu, još uvek verujem da su tamna masa jedanaestog oblika energije i etar jedno te isto. Sa ovom šemom:

Moram to protumačiti ovako:

Takozvana tamna masa (crvena linija) ima prostorni oblik topovske ili boćarske kugle.

Tamna masa ili etar je medijum u kome galaksije kruže oko svojih centara.

Dakle, ne postoji gravitacija kao jedinstvena kosmička sila, već se kosmička tela drže na udaljenosti na osnovu konstantne emisije divergentnih snopova elektromagnetnih talasa sa

planeta, zvezda i galaksija. Ovi zraci su proizvodi magnetizama kroz sfere.

Onda jednom upitam mog Savetnika, Vrhovnog Zemljanina, da li sam na dobrom putu i dobijem odgovor da jesam, ali da sam daleko od shvatanja sile koju nazivamo gravitacija.

Praveći one dve tabele – i misleći na dinamo bicikla – počnem u knjigama i na Internetu gledati da li gvožđa, nikla i kobalta ima i u omotačima planeta i satelita, a ne samo u jezgrima njih i videh da ih negde ima, a negde nema ni u jezgrima.

Šta sad – upitah se ja?

I onda se setim da smo u osnovnoj školi trljali komade ćilibara i češljeve da bismo videli da tako ugrejana tela privlače lake komade papira, vune, kose, ... te napravih onaj film.

Pa onda ponovo upitah mog Savetnika da li je toplota faktor privlačenja i faktor definicije gravitacije. Jer sam mogao prihvatiti i tu varijantu da Uran i Pluton, npr, nemaju svoja magnetna, tj. elektromagnetna polja. Savetnik mi reče da ni to nije važno.

Onda se setih da sam mog Savetnika pre osam, devet ili deset godina pitao šta je specifično za Kosmos?

Odgovorio mi je da je to porodičnost. Nisam to bio razumeo, ali sada to posmatram sa druge tačke gledanja na stvari.

* * *

Ako na još nekoj planeti i ima svih hemijskih elemenata kojih ima na našoj planeti, moglo bi se očekivati da na njoj ima i živih bića. I tu nema šta da se mnogo raspravlja. Ali Isak Asimov je objasnio da je sasvim malo verovatno, ili vrlo neverovatno da na nekoj planeti ima svih hemijskih elemenata kojih ima na Zemlji i jednake udaljenosti planete od svoje zvezde.

Univerzalnost quantne fizike znači ipak to da na dve potpuno, ama baš potpuno, iste planete kakva je Zemlja ne bi ni postojali ni važili isti zakoni Astrofizike i Fizike. Razlike bi napravili umovi na njima, jer sva materija Kosmosa ima sposobnost da komunicira sa umom, tj da prihvata predloge. Tako bi se na svakoj od dve hemijski materijalno iste Zemlje materija ponašala prema predlozima koje bi joj dali umovi na njima.

Autonomne fizike po galaksijama postoje u tri grubo određene forme:

Sirova fizika je ona u galaksijama u kojima nema inteligentnih bića koja bi uopšte nešto izvan proročinskih potreba razmišljala; hrana, spavanje, parenje za razmnožavanje i parenje za uživanje.

47

Primitivna fizika je ona u galaksijama u kojima su inteligentna bića sebična i destruktivna.

Kultivisana fizika je ona u galaksijama u kojima inteligentna bića nisu više sebična ni destruktivna.

Prva vrsta autonomnih fizika je uglavnom svugde ista.

U drugoj i trećoj vrsti autonomnih fizika postoje varijante.

Postojanja kultivisanih autonomnih fizika po galaksijama ne znači to da je negde odjednom nastala neka vrsta nesebičnih i nedestruktivnih živih bića, nego znači to da je moguća korekcija spontano nastalog dogovora između uma i materije. To se izvede tako da se na nekom stupnju intelektualnog razvoja neke ili svih civilizacija (ako ih ima više) u galaksiji dodje dotle da su sva inteligentna bića nje (galaksije), postala nesebična i pasivno-aktivno konstruktivna, jer dokaz inteligencije je postojanje nesebičnosti i postojanje nedestruktivnosti inteligentnih bića, a nije dokaz inteligencije

znanje matematike, špekulativne filozofije, bankarstva, inženjeringa bilo koje vrste, itd.

Kad se sva nesebična i nedestruktivna inteligentna bića jedne galaksije, a to ipak nije neka neograničena brojka, metafizički izobrazu toliko da se mogu umno postaviti na četvrtu aktivnost uma, koja je ustvari fina i jedinstvena aktivnost „stand by“, svesno totalno mirovanje uma; onda jedan predstavnik svih inteligentnih bića te galaksije, umno aktivan na trećoj vrsti umnih aktivnosti, sa aktivnim posmatračem delatnika i sa aktivnim posmatračem posmatrača delatnika u umu, napravi novi dogovar s materijom galaksije, te tako nastane autonomna fizika te galaksije.

To sve takodje znači da je autonomna fizika neke galaksije zavisna od dogovora inteligentnih, dakle nesebičnih i nedestruktivnih inteligentnih bića nje i njene sirove materije, a ne od tehnološkog napretka na nekoj planeti nje, konkretne galaksije.

48

Galaksija, po pitanjima autonomnosti fizike jedne galaksije, je ona veličina koju mi koristimo kao „porodica“.

Planetarni sistem, po pitanjima autonomnosti fizike jedne galaksije, je ona veličina koju mi koristimo kao „ljudska jedinka“.

Autonomnost fizike neke galaksije odluči, ponekad, i samo jedan član „porodice“ tj. planetarni sistem.

Sve ovo onda znači druge tri stvari:

- a. Ili smo mi, ljudi iz ovog planetarnog sistema, najumnija bića u ovoj galaksiji pa je **nama** onda bilo rečeno da ne žurimo sa branjem plodova sa „Drveta znanja“, ili
- b. postoji još neka vrsta umnih bića ove galaksije ali je umno jednako razvijena kao i mi, ljudi, tj. sebično-destruktivna ili

c. postojala je još neka vrsta umnih bića ove galaksije, ali je bila toliko umna razvijena koliko smo i mi ljudi sada razvijeni pa se uništila, a nama je neko pametniji, iz neke druge galaksije onda poručio da uvučemo robove i čekamo da nam neko objasni šta sa čim i kako ide, da ne budemo nestrpljivi, brzi i arogantni; mada mi još dugo nećemo znati kad je vreme šta da nam se poruči; jer iako smo sposobni da razumemo, ne hajemo i teramo glupo i dalje, tj, sebično i destruktivno. Pa zbog nas ovakvih u našoj galaksiji i važe neka ograničenja sposobnosti koja mi ljudi pripisujemo bićima koja smatramo Bogovima.

A posebna glupost nas ljudi su saveti onih koji kažu da ne bismo trebali da u Kosmos puštamo znake da postojimo; da nas ne bi neki napredniji od nas uništili; kao što su napredni (u čemu?) Evropljani uništili Crvenokošce u Severnoj Americi. Jer oni koji iz druge galaksije na Zemlju mogu doći nisu glupi, tj. nisu sebični i zlonamerni; kao mi, kojima ne uspeva iz ovog kokošinjca izaći.

* * *

Ako napravimo neku letilicu koja može medju planetama i medju zvezdama leteti tako da izbegava gravitaciona polja zvezda – onda naša letilica ne putuje nego propada kroz Ništa. Propada, propada i propada, ... Dok ju ne „prislonimo“ uz gravitaciono polje zvezde u čiji planetarni sistem želimo ući sa našom letilicom. Takvo kosmičko putovanje je medjuzvezdani slalom. Svetlost putuje kroz svemir brzinom kojom putuje, ali putuje pravolinijski kao snop fotona. Ne samo kroz Ništa (koje je kontinuitet u kom se nalaze svemirska tela; što daje iluziju prostora), nego i kroz gravitaciona i elektromagnetska polja galaksija; odnosno svih zvezda, planeta i asteroida. To znači da svetlost putuje brže od naše antigravitacione letilice na kratkim udaljenostima (unutar jednog planetarnog sistema) ali

ne brže od zvezde do zvezde, a pogotovo ne od galaksije do galaksije.

Vakuum je Ništa bez ikakvih svojstava: Onaj prostor koji ne postoji. U ovom svemiru postoje civilizacije koje imaju letilice za izbegavanje gravitacionih polja planeta, zvezda i galaksija. Mi, ljudi sa ove planete smo znanstveno i ekonomski sposobni da već do kraja ovog veka napravimo takve antigravitacione letilice i slalomom putujemo kroz Kosmos. E sad dodje ovo pitanje: Kako mi to možemo „za par sati“, a kroz onolike udaljenosti snop svetlosti treba hiljade zemaljskih godina? Zato što su sve zvezde sferno-magnetno istih spoljnih polova, pa se drže na odstojanjima, a planete se na svoje zvezde «drže» svojim suprotnim sferno-magnetnim polovima u odnosu na njih; svoje zvezde. Jedna letilica, koja krene na medjugalaktičko putovanje, mora, u zavisnosti od položaja planeta „svog“ planetarnog sistema, manevrisati prebacivanjima sa jednog na drugi sferno-magnetni pol sebe. Kad izađe iz polja sfernog magnetizma svoje zvezde – postavi se na sferno-magnetni kontra-pol i tu bude katapultirana u Ništa, a posle ju više nijedna zvezda ne vuče u svoje polje. Piloti takve letilice pre-polarizovanjem nje po sferno magnetnim polovima (nje same), navode nju na zvezdu od koje žele biti odbijeni dalje u Ništa. Od uključenja naše letilice na sferni magnetizam, kad izađe iz zemljine teže i kad prodje sve planete ovog planetarnog sistema, se više ne radi toliko o slalomu koliko o katapultiranju; izbacivanju iz pračke; na putanju koja – „gledano sa strane“ – nije pravolinijska.

9. deo: O radnjama i proizvodima mozga

Odnosno, da se vratim na to kako radi transformator prostih energija u oplemenjenu; mozak. Za devet prostih energija, koje su u Tamnoj masi Nulte faze plemenitost u potencijalu; Apsolutno nepotvrđeno sebi.

Kad je reč o mozgu – imamo:

- njegovu radno-proizvodnu sposobnost (ili nesposobnost),
- njegovu radnu snagu, (veliku, malu ili nikakvu),
- proizvodnu snagu njegovog rada (prostu ili uvećanu)
- njegov rad (primećivanje, razmišljanje i zaključivanje)
- proizvode njegovog rada (misao, zaključak, sećanje i znanje).

Sve ove kategorije u vezi s mozgom su iz „*Kapitala*“ Karla Marxa. Jedino što je ovde važno jeste napomenuti to da materijalne robe ne utiču na proizvodnju novih, a u radu mozga nema stvaranja nove robe bez postojanja „stare“; koju ja nazivam sećanjem. Pozitivno sećanje je znanje, a prosto sećanje je skup informacija bez opšteg značaja i značenja.

51

Radno-proizvodna sposobnost mozga jeste – um!

Kad je um zabavljen sobom samim jeste – um kao duh.

Kad je um zabavljen svetom neutralno ili u interesu zajednice jeste – um kao razum.

Kad je um zabavljen svetom u interesu Ega kojem pripada jeste – um kao duša.

Dakle, jedan je um i tri su polja njegovog delovanja.

Pričajmo o duhu, razumu i duši, ali – ne zaboravimo da ustvari ne postoje, već postoje vrste aktivnosti uma.

Šta mozak radi i kako radi, objasnio sam u svom tekstu „Karl Marx i duša koje nema“. Zato sad ovde idemo dalje:

Kad je reč o mozgu – imamo:

- njegovu radno-proizvodnu sposobnost (ili nesposobnost),
- njegovu radnu snagu, (veliku, malu ili nikakvu),
- proizvodnu snagu njegovog rada (prostu ili uvećanu)
- njegov rad (primećivanje, razmišljanje i zaključivanje)
- proizvode njegovog rada (misao, zaključak, sećanje i znanje).

Sve ove kategorije u vezi s mozgom su iz „*Kapitala*“ Karla Marxa.

Jedino što je ovde važno jeste napomenuti to da materijalne robe ne utiču na proizvodnju novih, a u radu mozga nema stvaranja nove robe bez postojanja „stare“; koju ja nazivam sećanjem. Pozitivno sećanje je znanje, a prosto sećanje je skup informacija bez opšteg značaja i značenja.

52

Potpuno razvijen ljudski mozak radi kao jedan radnik u jednoj radionici, na sedam nivoa rada; od prostog radnika do generalnog direktora koji svesno više ne radi u samadiju.

Radni nivo br. I

odrasle osobe:

1. Mozak na subjektivnom,
2. Mozak na objektivno i
3. Mozak na kontemplativnom.

deteta:

1. Mozak na spoljašnjem,
2. Mozak na subjektivno i afektivno

Radni nivo br. II

1. Svest o sebi kao ličnosti.
2. Posmatrač delatnika na prvom nivou.

Radni nivo br. III

Posmatrač posmatrača delatnika na prvom nivou

Radni nivo br. IV

Sedma aktivnost mozga je više njegova pasivnost, izvan sebe kao radionice. (samadhi)

Mozgu je moguće da radi na svih sedam nivoa samo ako je kvalifikovan za svaku od ovih sedam vrsta rada.

Transcendencija

U prethodnim tekstovima i definicijama sam objasnio Univerzum, šta je misao i kako radi mozak bilo kojeg bića u Univerzumu.

Dakle, pojmljenjem nečeg, takozvanog, transcendentalnog moramo priznati da su sve komponente tog pojmljenja ovostrane: Kao tema, kao proces razmišljanja (plodnog ili jalovog) i kao zaključak (dobar ili loš).

Sama Transcendencija je pojam uzet iz skupa svih ideja. Ideje, kako smo rekli, postoje nezavisno od Skupa svih materijalnih stvari; tj. nezavisno od toga da li postoji um koji ih (ideje je l' te) može dosegniti ili, kao teme „uvući“ u sebe. Takozvano transcendentalno, kao temu, „uvuče“ jedan mozak u ovostrano (u razmišljanje).

53

Da sâm pojam transcendencije pripada (sadržajem) podskupu Skupa svih ideja, koji zovemo „fantazija“, važi sve dotle, dok ne dokažemo da ono što smatramo onostranim

(transcendentnim) nije ovostrano, imajući na umu sledeće:

Doklegod je mozak upleten u nešto – to je ovostrano.

Pošto su od ovostranog nezavisni samo Ideje i Ništa (kao stvari po sebi i stvari ni sebi) to bilo šta drugo što smatramo transcendentalnim (onostranim) to nije, nego je ovostrano.

Uzmimo pojam „Bog“. Time što neko nije sposoban da shvati šta je Bog, ne znači da je Bog onostran.

Matematika je onostrana u tom smislu da ne zavisi od Boga.

Sve Ideje, kako je rekao Platon, postoje pre i nezavisno od svih ispoljenja u Bogu. Medjutim tu postoji jedna stvar, koju Platon nije razumeo, jer nije razumeo Boga.

Samo sva ispoljenja i svi odnosi medju ispoljenjima pripadaju Bogu. Ali ideje ne pripadaju Bogu. Ne pripadaju ni Njemu ni sebi. Postoje kao što postoji i Ništa: ni sebi, ni nečem ili nekom drugom Dakle Ideje i Ništa su nezavisni od Boga.

Bog to zna.

Ništa ovostrano nije nastalo iz neke ideje, niti po nekoj ideji. Sve mogućnosti su u Bogu: Bog nije ništa stvorio po nekom planu, nego je odredio nemogućnosti. Ili su se nemogućnosti postavile sâme po sebi: Kao besmislenosti prema smislenostima.

Da su realne stvari zavisne od idêja, ili sadržane u njima, kako je to Platon već zamišljao, onda bi i broj 999, naprimer, morao imati neku sliku i materijalnu formu, kao što to ima konj, naprimer.

Konj je moguć u Bogu, a broj 999 je pojmljiv kao elemenat Skupa ideja: Kao što postoje ideje vremena i prostora, ali nisu stvarnost, nego su privid.

Transcendentalna logika, dakle, je dokaz civilizacijskog slaboumlja, jer transcendentalni su samo Ništa i Ideje.

Delatnik, delo ili proizvod delanja, vrste delanja pa otud i vrste proizvoda, polarizovani Univerzum, tj polarizovani Bog, su ovostrani.

Misao kao energija, koja je po suštini sâm Univerzum.

Ideja kao ovostrana stvar – zamišljena, i kao proizvod uma (radom mozga) i kao stvar koja egzistira bez sopstvene potrebe za misliocem i mišljenjem: tj bez potrebe za mozgom, razmišljanjem i zaključkom.

Bog je ovostran. Ideje ne trebaju Njega.

Čovek je ovostran; ideje ne trebaju ni čoveka.

Svako delovanje i svaki proizvod uma su ovostrani, kao i sâm um; koji je radno operativna sposobnost (ili nesposobnost mozga).

Pošto smo konstitutivne elemente Apsolutnog objasnili – i misao kao merljivu stvar – porcija energije sa identitetom, to nam treba stajati jasno da su Bog i Djavo proizvodi mozgova, koji ne shvataju Celinu:

Dualiteti sa smislom su samo polariteti živih bića, nežive materije i sâmog Boga; koji je polarizovan na sebe-nesvesno i sebe-svesno. Kao dva pola iste vrste energije: sirove i oplemenjene.

Šta Veštačka inteligencija (Artificial Intelligence) ne zna?
(15 problema za AI i Binegativni sud)

Video sam da Veštačka inteligencija (AI program) zna i može sve ono što svi ljudi sveta danas znaju.

Međutim mene ne impresionira aktuelno znanje ovog sveta. Jer civilizacija, ni sa Veštačkom inteligencijom, nema odgovore na dve najvažnije teme svetskih stručnjaka ovih dana:

1. Koja pitanja je otvorio James Webb teleskop, a astrofizičari nemaju odgovore na njih?
2. Političko-moralna situacija na planeti je katastrofalna, a političari ne znaju rešenja?

1. Tema: Astrofizičari ni sa Veštačkom inteligencijom, kao ni sa James Webb teleskopom ne znaju sledeće:

1. da je gravitacija efekat, a ne fizikalna sila,
2. ne znaju šta je magnetizam po sferama, a šta je po transverzalama,
3. ne znaju da u Kosmosu ima 360 hemijskih elemenata,
4. ne znaju da život postoji oko svake zvezde,
5. ne znaju zašto se sve u Kosmosu vrti,
6. ne znaju zašto se Kosmos širi,
7. ne znaju da centrifugalna sila nije sila, nego je efekat,
8. ne znaju da ne postoji centripetalna sila nigde, osim u mašti,
9. ne znaju da nema subatomske čestice nego ima ponašanja materije, što je ustvari psihologija atoma,
10. ne znaju šta je Tamna masa, šta su Crne rupe, šta je deseta energija, šta je jedanaesta,
11. ne znaju da smo mi ljudi pretposlednja vrsta u razvoju životinjskog sveta.
12. ne znaju da mi ne vidimo neko daleko nebesko telo zato što nama svetlost dalekog nebeskog tela dodje u oko, nego ga vidimo zato što bacimo pogled na njega (daleki nebesko telo). To znači da mi uvek vidimo aktuelno stanje stvari, jer teleskop nije tu da nam pojača svetlost daleke zvezde, nego je tu da pojača naše čulo vida; kao što su starcima naočari na usluzi da bolje vide sitna slova,

13. Astrofizičari ne znaju da je transcencija priznanje nemoći da se Bog shvati kao realnost.

2. Tema: Filozofi, ideolozi, teolozi i političari ne znaju kako da uredi političku situaciju na ovoj planeti, a u tome im ne može pomoći Veštačka inteligencija.

Da ja nemam odgovore na pomenute teme, pitanja i problematiku – ne bih nipodaštavao Veštačku inteligenciju, odnosno znanje koje je u kompjuterski program AI ubačeno.

Pošto Veštačka inteligencija ima odgovore i rešenja samo za ono što je već objašnjeno u udžbenicima i enciklopedijama, a za dve gore pomenute teme nema odgovore – to ja Veštačku inteligenciju ostavljam učenicima i studentima i ocenjujem kompjuterski AI program kao Elektronsku enciklopediju i projektantski biro; koji stoji svim ljudima, na raspolaganju za male novce. I za društveno-političke intrige montiranim audio-video proizvodima za koje je ipak lako utvrditi da su bezvredni, tj. neverodostojni.

Jer Veštačka inteligencija ne može pomoći u komunikaciji s Apsolutnim, ne može objasniti smisao života u Kosmosu, niti smisao postojanja inteligentnih bića kakva su ljudi. To neće moći ni Artificial General Intelligence.

Da li Veštačka inteligencija (AI) zna kako se ispravno odgovara?

Ne zna, jer ju nijedan programer nije tome naučio.

A znaće tek ako programeri to nauče od mene.

Amazon je veći od Dunava? Da.

Dunav je manji od Amazona? Da.

Amazon nije manji od Dunava. Da. (Veći je.)

Dunav nije veći od Amazona? Da. (Manji je.)

Amazon je manji od Dunava? Ne. (Veći je.)
Dunav je veći od Amazona? Ne. (Manji je.)
Amazon nije veći od Dunava? Ne. (Veći je.)
Dunav nije manji od Amazona? Ne. (Manji je.)

Binegativni sud u logici.

Recimo ovaj:

„Niti grmi, nit`se Zemlja trese, a žirafe su uznemirene.“

p = niti grmi,

q = nit` se Zemlja trese,

I = istinito,

N = neistinito.

Ovo kako vidite ovde:

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

p <i>Niti grmi</i>	q <i>nit' se zemlja trese</i>	ni p ni q <i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
I	I	N
I	N	N
N	I	N
N	N	I

Binegativni sud je istinit samo kad su i **p** i **q** neistiniti.

Sud je neistinit ne samo onda kad i **grmi** i **trese se zemlja** nego i onda kad samo **grmi** ili se samo **trese zemlja**.

sam „skinuo” sa interneta jutros.

Prvi put sam ovo video 1968. godine u knjizi

Dr Gajo Petrović

LOGIKA

Udžbenik za III razred gimnazije

Školska knjiga – Zagreb 1967

Tada sam to “progutao” kako u knjizi stoji.
Danas mi, međutim, ne izgleda prihvatljivo.

Pa da pogledamo po horizontalama.

Horizontala br. 1:

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

	p	q	ni p ni q
	<i>Niti grmi</i>	<i>nit' se zemlja trese</i>	<i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
1.	I	I	N

2.

3.

4.

60

Recimo da su istiniti odvojeni sudovi „ne grmi“ i
„Zemlja se ne trese“ istiniti.

Onda je za mene istinit i složeni sud „Niti grmi nit' se
Zemlja trese“,

odnosno ne treba da stoji „N“ za složeni sud, nego treba
da stoji „I“.

Pa zato korigujem:

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

	p	q	ni p ni q
	<i>Niti grmi</i>	<i>nit' se zemlja trese</i>	<i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
1.	I	I	I
2.			
3.			
4.			

61

Horizontala br. 2:

Ovde stoji „I“ kao oznaka tvrdnje da ne grmi, (što je tačno, i „N“ kao oznaka tvrdnje da nije tačno da se Zemlja ne trese, nego da se Zemlja trese; što nije tačno, jer se Zemlja zaista ne trese. Pa je u redu da se složeni sud ne smatra korektnim. Dakle, sledi oznaka „N“.

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

	p <i>Niti grmi</i>	q <i>nit' se zemlja trese</i>	ni p ni q <i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
1.			
2.	I	N	N
3.			
4.			

62

Horizontala br. 3:

Ovde stoji „N“, kao oznaka tvrdnje da nije istina da ne grmi. Iako je istina da ne grmi.

Zatim stoji „I“ za tvrdnju da se Zemlja ne trese. Što je tačno. Dakle u redu je da se složeni sud kvalifikuje kao nekorektan i označi sa „N“.

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

p	q	ni p ni q
<i>Niti grmi</i>	<i>nit' se zemlja trese</i>	<i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
1.		
2.		
3. N	I	N
4.		

63

Horizontala br. 4.

Ovde stoji „N“ kao tvrdnja da nije istina da ne grmi, (iako zaista ne grmi) i „N“ kao tvrdnja da nije istina da se Zemlja ne trese, (iako se zaista ne trese).

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

p	q	ni p ni q
<i>Niti grmi</i>	<i>nit' se zemlja trese</i>	<i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
1.		
2.		
3.		
4. N	N	I

64

pa je ocena „I“, složenom sudu („Niti grmi, nit' se Zemlja trese!“), nekorektna (jer zaista ne grmi i zaista se ne trese) pa mu pripada oznaka „N“ – za nekorektnost. Te ja ocenu za horizontalu br. 4 korigujem:

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

p	q	ni p ni q	
<i>Niti grmi</i>	<i>nit' se zemlja trese</i>	<i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>	
1.			
2.			
3.			
4.	N	N	N

65

Zato ja za sebe definitivno umesto ove tabele

Binegativni sud

(binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

p	q	ni p ni q
<i>Niti grmi</i>	<i>nit' se zemlja trese</i>	<i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
I	I	N
I	N	N
N	I	N
N	N	I

Binegativni sud je istinit samo kad su i **p** i **q** neistiniti.

Sud je neistinit ne samo onda kad i **grmi** i **trese se zemlja** nego i onda kad samo **grmi** ili se samo **trese zemlja**.

Postavljam ovu tabelu istinitosnih vrednosti binegativnog suda.

Binegativni sud (binegacija)

Niti grmi nit' se zemlja trese.

Njegova je formula **ni p ni q** sa simbolom **p ↓ q** (čitaj: ni p ni q)

Istinosna tablica izgleda ovako:

	p <i>Niti grmi</i>	q <i>nit' se zemlja trese</i>	ni p ni q <i>Niti grmi nit' se zemlja trese</i>
1.	I	I	I
2.	I	N	N
3.	N	I	N
4.	N	N	N

66

A vi - kako hoćete.

©:

Dragoljub M. V. P.

@serb001

03.01.2023.

10. deo: Porcija energije s identitetom

R. Feynman kaže da postoje devet oblika energije i nikog još nisam čuo da je pomenuo da su misli, sećanje i znanje neki oblici energije. Dalje: Neko ili nešto ima nekakvu energiju, a nikad nećemo čuti da nekakva energija poseduje nekoga ili nešto.

Zatim: pošto energija omogućava rad, odnosno radom se energija “troši” to stvari teku ovako: Energija iz sistema za varenje hrane odlazi u mozak, omogućuje rad mozga – razmišljanje; Ni ovde nema još reči o tome da je misao energija: misao je samo proizvod rada (mozga) – pri kojem se energija “troši”. Šta ovde znači to: “troši”?

Energija, kažu, ne može biti potrošena; može samo biti transformisana, može se pojaviti u nekoj od devet (ili koliko gore pomenutih?) formi. Ako više nije hemijska energija hrane, koja je kratkotrajno bila električna energija mozga, onda je postala hemijska energija u ribonikleinskim kiselinama, složenim u hemijske korespondente proizvoda razmišljanja:

Razmišljanje je radni proces u mozgu i proces transformisanja hemijske energije u električnu, a proizvod ili rezultat svega je misao, (konkretno izražen rad – kao i ukucavanje eksera u tarabu) hemijski zapisana u moždanoj ćeliji. Zaliha završenih misli («zakucanih eksera u tarabu») je sećanje – znanje.

Čim je misao u mozgu «ukucana» – ima u njemu svoju šifru, znak, i u njemu ona ostaje kao taj znak, dokle god je mozak «živ». Kadgod mozak u razmišljanje pozove taj znak, dešifruje ga kao misao, umesto koje je on (znak) u mozgu ostao.

Mozak je organ koji je tokom celog života *pod nekim električnim naponom*; da suma stvorenih podataka ne bi postala izgubljena: bez hrane i sistema za varenje mozak bi uvenuo, kao što biljka u pustinji uvene bez vode.

Ako misao u momentu nastajanja ne bude još negde u Kosmosu, dakle *i izvan čoveka u kojem se stvara*, registrovana i nekakvom šifrom zadržana, sve što od nje još traje jeste ono što mozak, koji ju je proizveo, kao njen znak (RNA slogom) nosi.

Misao je porcija energije sa identitetom, jer kao hemijski zapis stoji u čoveku dok ne umre, a kao elektromagnetski zapis ostaje Zemlji doklegod je ovakva kakva je.

11. deo: Da bi ljudi živeli stotinama godina

Da bi ljudi živeli u proseku duže nego što sada u proseku žive, morali bi samo to želeti, jer je svaka vrsta na ovoj Zemlji, u genetski kod svoj, dobila ono što želi. Činjenica je da svaka vrsta kroz samo 2, 3 generacije u genetski kod vrste ubaci karakteristike vrste. Sad se neko može pitati:

„Čemu duži život od ovog koji imamo?“

Naprimera: ko voli svoju rodbinu, muziku, ostale umetnosti, filozofiju, matematiku, prirodu, ... ne želi da ode sa ovog sveta. Ali to nije glavni razlog zašto bismo trebali živeti dugo. Univerzumu trebaju mozgovi kultivisanih, osvešćenih, inteligentnih bića; kakvi su ljudi. A čovek je biće sa svrhom samo-osveščivanja Apsolutnog i transformisanja prostih devet energija, koje nemaju posebnih sadržaja, u deset; energiju porcija sa individualnim sadržajima.

Kao što poljoprivrednik nema ništa protiv šume, ali je radosniji kad ima voćnjak koji daje slatke plodove, tako i Apsolutno ima radost Kosmosom, kojim sazreva sumom plemenite, desete, energije.

Već sam na dosta mesta objasnio još višnji nivo evolutivnog razvoja vrste ljudi. Jadan je onaj čovek koji nema razloga da živi hiljadu godina.

Vi možete videti da sve životinjske vrste imaju tačno one sposobnosti i, recimo, znanja koja im trebaju.

Zmije otrovnice imaju šuplje zube, koje povijaju unazad kad im nisu u funkciji odbrane ili ubijanja za hranu; odnosno kad kroz šuplje zube ne žele izbaciti smrtonosan otrov. Mačke imaju kandže. Biljojedi imaju drukčije zube nego mesožderi. Ptice imaju krila. Neke ptice cvrkuću ovako, neke, onako.

Pauk plete mrežu direktnom obukom iz informacionog polja planete; instiktivno. Polno zrele kukavice postavljaju jaja u gnezda drugih ptica; kao i njihove majke kukavice, koje nikad

nisu ni videle, a kamoli nešto od njih naučile. Ajkulama raste novi red zuba, kad izgube prednji red istih. Neke vrste se razmnožavaju jajima izvan ženki, a neke jajima u ženkama. Svaka vrsta dobije svojstvo i osobinu koju jednosložno zatreba. Znači – nema evolucije. Sve se završi kroz jednu ili dve generacije.

Sada se vama ljudima na Zemlji čini da se ništa ne menja, jer izgleda da je svaka vrsta sebi pribavila šta je htela.

I u tom prividu definitivno postavljenih stvari i odnosa vi ljudi ne vidite koje su vam mogućnosti. A i da vidite – šta bi vam vredelo?

Proste životinje su u svojim primitivizmima bile uvek složne, ili beznačajno nesložne. A vi, uobraženo inteligentni se slažete ni oko čega. A zašto? Zato što niste ni sasvim glupi, a niste ni dovoljno inteligentni. U stvari potencijalno ste inteligentni ali nemate nauku koja vam objašnjava da zlato, moć na oružjima i borilačkim veštinama, zalihama bilo čega za budućnost vas i vaše dece, ... ne koriste ni vama ni vašoj deci. Rekli su mi: „Ako biste se nekim značajnim brojem ljudi uljudili, a to znači postali petobojni, mogli biste za svoju vrstu u vaše nasledne osobine uneti štogod biste hteli. Htenjem biste postali nova vrsta: ne biste više bili ljudi, nego biste bili anđeli.

Majmuni su vrsta – ljudi su vrsta – anđeli su vrsta.

Unutar vrsta su rase. Ali kao što su od rasa majmuna nastali ljudi, tako od rasa ljudi mogu nastati anđeli. Žuti ne moraju čekati na bele. Niti crni na crvene. Niti neki narod na drugi narod. Zavedite red u narodu, usaglasite se u htenjima i „idite“ u smrt ili u život. Ali za put u smrt se ne morate mnogo truditi: uvek ste blizu te stanice.

Dakle, ako biste hteli besmrtnost – postali biste besmrtni.

Neke civilizacije su i na ovoj planeti postizale naučno-tehnološkim putem da dugo žive. Moglo bi se reći da su se smatrale besmrtnim bićima. Ali besmrtnost na taj način,

naučno-tehnološkim razvojem postignuta ne isključuje nemoral, interese, sebičnost, laganja, intrige, ... i tako, recimo naučno-tehnološki razvijene civilizacije su se na svojim, recimo, intelektualnim nivoima, a u suštini špekulativnim – samouništavale.

Samo velik broj petobojnih može u genetski kod vrste, preko svojih novorođenčadi, uneti besmrtnost. Sad se možeš pitati čemu novorođenčad besmrtnima?

Ako ima mesta za milijarde milijardi zvezda ima mesta i za milijarde milijardi ljubitelja muzike, boja, pejzaža, polnih odnašanja, ... A samo je budalama u Kosmosu dosadno.

O budalama koje ovu lepu planetu i potencijale vaše vrste uništavaju smo već nešto govorili.

Posebno važna stvar u vezi sa ovim je da se značajna grupa petobojnih može stvoriti i samo u jednom narodu. Pa tako taj narod postane višlja vrsta ljudi kao što su nekad ljudi bili višlja vrsta primata. I ta nova vrsta ljudi svakako vibrira tako da se može korigovati na nevidljivost za životinje i proste ljude; kakvi ste vi danas.“

12. Deo Milijardi zvezda znači milijardi civilizacija

Sad dođem do zaključka da Kosmos nema smisla ako smo mi, ljudi na ovoj planeti, retka, a ne dao Bog jedina civilizacija u njemu.

Ako neko od vas ne prihvata ovaj moj zaključak – tumačim da nije razumeo ovu moju knjigu. Ako ju je uopšte i pročitao. Svakako ću ovu moju knjigu, za sledeće izdanje, preimenovati u „Zašto je Kosmos ovakav“.

Ako bi Bog čekao da ljudi postanu transformatori prostih devet energiju u desetu, u onoj sumi zbog koje je Bog Kosmos ovakvim i stvorio – načekao bi se.

Sigurno na kvadrat broja godina koje je Armin Risi, prema Bhagawad Giti, pripisao Univerzumu:

„3 110 400 000 000 (tri hiljade sto deset koma četiri milijarde) zemaljskih godina su jedna godina Brame. 100 takvih godina Brame odgovara trajanju Univerzuma.“

Znači: pomnožite ovih 3.110,4 milijardi sa 100 i dobijete broj zemaljskih godina tajanja Univerzuma.

Po Arminu Risiju, sada stvari stoje ovako: „Prva polovina Braminog života je upravo prošla, a druga baš sada teče.“

Na stranu to što Armin Risi ne zna šta je Univerzum u odnosu na Kosmos; ili obrnuto.

Moj zaključak je taj da oko svake zvezde u Kosmosu ima barem po jedna planeta na kojoj žive inteligentna bića.

Polarizaciju Apsolutnog, to jest Boga, obavlja on sâm, intelektualnim ispoljavanjima sebe sâmog, kad je On skup inteligentnih bića u Kosmosu; kojima je svrha intelektualno uzdizanje na samo-osvešćenja Apsolutnog. Sedmom aktivnošću uma, koja je u suštini apsolutna svesnost sebe kao pozicije Boga. Samadhi. Nedvojnost. Tome je na ovoj planeti dorastao samo umno razvijen čovek.

Ne moram da vam objašnjavam i dokazujem da mi, ljudi na ovoj planeti, u celini uzeto nismo umno razvijena civilizacija. Osvrnite se oko sebe.

Međutim u Kosmosu ima 360 stabilnih hemijskih elemenata, kakvih je na planeti Zemlji 108; po Mendeljejevom sistemu periodičnih.

Ni na jednoj planeti nema svih 360. A to nije ni neophodno za nastanak života.

Sve ovo znači da, oko svake zvezde u Kosmosu postoji barem po jedna planeta, na kojoj postoji neki oblik života.

Tehnološki razvijenijih civilizacija od naše ima mnogo. Ali to Boga ne interesuje naročito; osim da naučno-tehnološki razvitak omogućuje brže shvatanje smisla postojanja, recimo na Zemlji, filozofsko-moralnog obrazovanja i smisla postojanja čoveka kao bića sa svrhom.

73

Intelektualno razvijenih civilizacija ima mnogo manje nego tehnološki razvijenih. Mi, ljudi na Zemlji, smo kosmički divljaci.

Kakva su osobena i društvena uređenja na planetama na kojima ima intelektualno potpuno razvijenih bića – objasniću upravo u nastavku:

13. Deo: Hijerarhija „duša“ upokojenih Zemljana

Kao početnik u interesovanjima za takozvane duhovnestvari, čitao sam sve što se sedamdesetih godina prošlog veka moglo naći na srpsko-hrvatskom jeziku. I pošto nisam bio zadovoljan onim što sam pročitao - počeo sam sâm tražiti odgovore. Svi koji su sebi dozvoljavali da otzv. duhovnim stvarima poučavaju, su govorili i pisali da nešto od čoveka ostane kad umre njegovo telo. To je tačno. Medjutim, nisam bio zadovoljan tvrdnjama o tome šta od čoveka netelesno ostane, gde ostane, koliko dugo traje, kome ili čemu traje i zašto traje; pošto bi moglo propasti kao i telo što propadne.

U medjvremenu sam odgovore na sva ta pitanja našao i postavio pismeno u mnogo tekstova.

Sad, kao prvo, da preciziram, da ono što neki smatraju dušama umrlih ja razumem kao sećanja: lična nevažna, lična važna i društveno važna. Ova dva poslednja smatram korisnim znanjem, a prvo smatram društveno nevažnim podacima inteligentne jedinke: bez obzira na tokoliko inteligentne ili čak i slabo inteligentne.

Kao drugo, bilo koje sećanje živog ili upokojenog ću i ja ovde imenovati „dušom“, ali da ne smećete s uma sledeće: Nema smisla o dušama razgovarati kao o entitetima nezavisnim od tela pre rođenja tela; niti posle smrti tela. Sa telom se radja i „duša“, to jest sposobnost mozga da radi u interesu tela kojem pripada. „Duša“ umre funkcionalno sa telom ali dalje egzistira sa onim što je stekla u telu. Traje kao neka knjiga. To znači sa svim radostima i nesrećama, koje je mentalno biće učinilo sebi; čineći koješta sebi i drugima. A da nešto novo doživljava ili zaključuje - ne može biti bez mozga, jer je, kako rekoh, „duša“ aktivnost mozga po pitanjima od interesa nosioca mozga. Dakle, izgleda kao da život, s obzirom na kratkotrajnost čoveka na Zemlji, nema smisla; ako gledamo na cikluse Apsolutnog, pa s obzirom na to – možda je čoveku boljeda se odmah ubije; čim shvati da ništa nije večno.

Ipak, vidimo da mnogi ljudi radije žive glupi i srećni, nego što teže blaženstvu za „ovde“ i „tamo“. Mada je za blaženstvo potrebno mnogo manje truda nego za sreću. Blaženstvu je

blizu svako ko nije sebičan, ko nije svadljiv i ko ne čini drugima zlo. Znači, za blaženstvo je potrebno malo mozga i par nedelanja, a za sreću je potrebno mnogo delanja u gluposti. Umrli nastavi relativno ograničeno trajnu energetske egzistenciju sa temama svoga blaženstva za ovde i tamo ili sa temama svoje borbe za sticanje sreće ovde.

Posle smrti tela neka „duša“ dobronamernog bivšeg je aktivna toliko malo koliko i u živom dok spava i sanja.

E sad: kad živ spava i sanja nije mu isto da li sanja zveri i akrepe ili cvetne livade, muziku i lepe ljude. Jer „duša“ umrlog egzistira sa celim intelektualnim kapitalom koji je ovde stekla. Nema popravki. Nema brisanja.

Žalili mi pokojnika ili ne – ne možemo za njega ništa učiniti. Sa poslednjim izdahom svojim - ne može više ni on u svojoj zalih sećanja nešto promeniti.

O smislu življenja u telu se može razmisliti na osnovi ove činjenice: Sve ima svoj kraj. Sve nestane i prestane kad-tad. Sve što pošten čovek u svom životu doživi čini njega srećnim ili blaženim. Činjenica je ta da ljudsko biće može egzistirati blaženo i u telu, na ovoj planeti, milionima godina dugo. Blaženo i aktivno; sa svim radostima tela i uma svog. Da bi se to ljudima desilo morali bi svi ljudi dug život u zemaljskim telima želeti, pa novouspostavljenom genetikom ljudskih bića imati trajna „defragmentiranja“ mitohondrija.

Što je pokazala i dokazala dr Aleksandra Trifunović iz Bara, na Institutu „Karolinska“ u Stockholmu. A što je bilo objavljeno u naučnom časopisu „Nature“.

Zlotvorima nije prijatno ni u ovako kratkim životima, pa je sasvim sigurno da zlotvori ne mogu biti pozitivni faktori novog genetskog ustrojstva vrste čovek, nego su ometajući. Zato zle ljude moramo odvajati od nezlobnih i dobrodelatnih, a najzlobnije - po zakonima ljudskih zajednica - beskompromisno uništavati. Jer su i oni (zlobnici) beskompromisno sebični.

Ako smo već Inteligencijom, u Skupu mogućnosti, nužni i neizbežni u Kosmosu, a Inteligencija nam nudi mogućnost da za poslove oplemenjivanja sirove energije uživamo koji milion godina u radostima na ovoj planeti – slaboumni smo ako se za

tzv. „besmrtnost“ od par miliona godina ne odlučimo, nego živimo i dalje ovako, globalno gledano, primitivno.

Objasnio sam kako se lako menja genetski kod vrste:

Nikakvom dugotrajnom evolucijom, nego kroz jednu jedinu generaciju roditelja i novorodjenih.

Oko tog življenja na dugi rok stoje dve stvari:

Mi ljudi smo, kao i druga inteligentna bića u Kosmosu, bića sa svrhom transformisanja sirove energije (izražene kao devet prostih u elementima i jedinjenjenjima) u desetu; koja je energija sa identitetima; kao misli. Oplemenjena.

Pastiri ljudskih duša su psihoinženjeri iz naučnotehnološki razvijenih civilizacija, koji jednu plemenitu ljudsku dušu čuvaju za kopiranje u nova tela, u nove biološke nosače; u nova bića sa istim fizio-mentalnim kapitalom i

karakteristikama nekog upokojenog; koji se za života na Zemlji razvio do opšte koristi. Za Zemljane je to kao kad bi stočar pustio u divljinu svoje krave čim počnu davati mleko.

Pa onda dodju radnici neke mlekare i pakuje odrasle krave.

Ako mi ljudi želimo svaki sebi i vrsti ovde dugo živeti onda moramo izvesti korekciju na genetskom kodu našem; koja omogućuje egzistenciju ponaosob u originalu. A ne kao kopirani u jednog, desetine ili stotine.

To sve znači da je psiho-inženjerima svejedno da li mi Apsolutnom služimo, kao bića sa svrhom, intelektualno originalni ili od njih (psiho-inženjera) iskopirani.

Svaka ljudska kopija egzistira u zabludi da je original: U kopiranom telu opet ima mozak i može dalje konkretno živeti i intelektualno napredovati. Ali takvi originali i takve kopije nisu suštinski različite. Jer i ovde i tamo egzistiraju same sa sobom. Kao, rekoh, ukoričene knjige.

Bio- i psiho-inženjera sigurno nema u Kosmosu tolikokoliko ima fizikalno-fizioloških ostataka kojekakvih inteligentnih bića Kosmosa, da bi ovi/oni inženjeri mogli sve ponovo uteloviti ili, kako već, kopirati. A besmisleno je očekivati da se Bog bavi takvim sitnicama. Tj. nema osnove očekivanjima da će pogrebeni Zemljani ustati iz grobova. Jer kakva bi to diskriminacija od Boga bila ako bi vaskrsavao samo Hrišćane, a ne i ljude drugih vëra i one umrle pre rodjenja Isusa Hrista.

Mada nije isključenoda će bio- i psiho-inženjeri iz sećanja planete fizio-fizikalno aktivirati sve ikad pogrebene dobronamerne ljude. Ako se sad neko pita o hrani i infrastrukturi desetina milijardi „vaskrslih“ i živih na Zemlji neka zna da energetska bića, ni vaskrsela ni živa, za svoju egzistenciju ne trebaju ni hranu, ni auto-puteve, ni kanalizaciju, ...

Definitivno, sve se svodi na vrednost sećanja upokojenih. Oni koji su na Zemlji živeli kao dobronamerni ljudi ostanu svakako u sferi personalnih sećanja sami sa sobom; nekomunikativni medju jednakima, a pogotovo ne komunikativni sa tzv. prosvetljenima, osvešćenima, blaženima, tj. ostanu nekomunikativni s Bogom.

Kao što prvopomenuti nisu razumevali drugopomenute za života u njihovim telima, tako ih isto ništa ne privlači u zagrobnim trajanjima njih. Prosvetljeni i blaženi žive komunikativno medju sobom i sa Apsolutnim.

Jer su se za sve ljude i Apsolutno otvorili svojim saznanjima još za vreme egzistiranja u zemaljskim telima. Oni koji su živeli zlotvorno na Zemlji će doživeti spas kad budu kao skupovi sećanja izbrisani iz sećanja planete. Tog spasa zlotvori neće biti svesni, ali spas je spas. Živ čovek se probudi sa olakšanjem iz sna punim grozota i opasnosti u snu. A upokojenim zlotvorima će doći spas, koji neće uživati, jer će biti bačeni nazad uneki oblik sirove energije. Dakle neće egzistirati ni sebi kao neprijatan oblik energije sa sadržajem. Sećanje zlođelnika je negativna energija u Celom, pa je onda za egzistenciju dobronamernih funkcionalnije razrešiti ju u besadržajnu.

Na kraju se mora priznati da svaki čovek može postaviti pitanje: Na kojoj osnovi se sme tvrditi da duše upokojenih prosvetljenih Zemljana egzistiraju potpuno aktivno sa i u apsolutno postojećem Bogu? Kao što su živeli utelovljeni na Zemlji (ili gde već). Pa, evo:

Svedoci smo da na Zemlji ima živih bića kojima je scena življenja i mentalnog razvoja voda ili nadzemlje; konkretno: drveće, planine i niži slojevi zemaljske atmosfere. A uz njih, ni životinje koje žive u šumama, prašumama i plitkim slojevima

tla planete - ne postižu ništa u takozvanom duhovnom razvoju. Kao što za milione godina na Zemlji nisu ništa postigle vrste dinosaurus: Bez govora, bez prstiju i hodanja Apsolutno ne mogu shvatiti ni ribe, ni ptice; kao što to nisu mogle ni izimrle životinjske vrste. Svaki inteligentan čovek shvata vrednosti znanja, iskustva, rada i veština jednog poljoprivrednika i vrednosti točka, zupčanika, navrtke i zavrtnja, parnog lonca, šivaćih mašina, električnog motora, elektronike u celini, prijatnosti u umetnostima, ... Sve što nam je od koristi za život na Zemlji je direktno ili indirektno neophodno za razumevanje Univerzuma i nas ljudi u njemu.

Tako da se sme reći da su poljoprivreda i tehnologija u službi duhovnog razvoja pripadnika vrste „čovek“. Uslužbi izgradnje morala. U službi filozofije. Što su nekad bili luk i strela. Od umetnosti najkorisnija za duhovno-filozofski razvitak ljudi je muzika. Mada je holografija višlja umetnost; jer je ona oponašanje u sferi prvog egzistirajućeg: u Svetlosti. Poezija i proza su igrarije uma; koje mogu imati i obrazovne vrednosti, ali su prvenstveno oblici zabave.

Koji čovek sa svim olakšicama za život na Zemlji shvati Apsolutno, kao upokojeni ne potrebuje više ni mozak ni egzistencijalno-obrazovna sredstva koja su funkcionalna za njegovu egzistenciju u telu; kao u jedinici fizikalno aktivne hemije.

Prosvetljeni upokojeni je u bestelesnoj formi, kao fiziološko aktivna fizika, pozicija Boga; tj. upokojeni je kap u Okeanu, koja je svesna i sebe i celog u kojem egzistira. Duša upkojenog prosvetljenog nije ona „ukoričena knjiga“ dobronamernog ali neprosvetljenog upkojenog Zemljanina. Pozicija Boga je Bog sâm.

Dakle, prosvetljeni Zemljanin je sebi izradio ono što je mogao imati i u telu na Zemlji; da su mu oko toga

„pomogli“ ostali pripadnici vrste. Ako sad moram precizirati šta to konkretno znači - evo, neka vam bude!

Ono što prosvetljeni izradi sebi sâm za tzv. večni život posle smrti tela, može sebi izraditi cela vrsta za života u telima na Zemlji.

A to znači da nam je potrebna Konfederacija Zemlja. Dabismo se duhovno uzdigli; bez zloupotrebljavanja poljoprivrede i tehnologije u destruktivne, kolonijalističke i sebično-životinjske svrhe.

79

©: Dragoljub M. V. P.
Der Serbe, diplomierter Vater,
Schriftsteller und Musiker

CH, 4500 Solothurn,
Postfach 608
www.iging-studio.ch
www.flyingjoymaker.com
www.youtube.com/@serb001

16. Avgust 2024. – 01:05 (kraj)
CH, 4500 Solothurn

80

Slog za štampu: Dragoljub M. V. P.